



# **PRESSENAEVNET**

---

*Årsberetning 2007*





# PRESSENAEVNET

---

*Årsberetning 2007*



Udgivet af Pressenævnet, København, april 2008  
Layout: KONTRAST design 3333 9656  
Tryk: Centraltrykkeriet, Skive  
ISBN-nr: 978-87-988018-3-2  
ISSN-nr: 0908-679X

# PRESSENÆVNETS ÅRSBERETNING 2007

I henhold til medieansvarslovens § 51 afgiver Pressenævnet herved årsberetning til justitsministeren. Årsberetningen offentliggøres.

## Indhold:

- A: Nævnets virke, s. 4
  - 1. Sagsantal og sagsbehandlingstid, s. 4
  - 2. Besøg fra Syrien og Zimbabwe, s. 4
  - 3. Internationale kontakter, s. 4
  - 4. Emneregister, s. 5
  
- B: Nævnets medlemmer og sekretariat, s. 6
  
- C: Statistik, s. 8
  
- D: Nævnets praksis, s. 19
  - 1. Principielle spørgsmål, s. 19
    - 1.1. Fristberegning - artikler på Internettet, s. 19
    - 1.2. Retlig interesse - arbejdsgivere, s. 19
    - 1.3. Advarsler, s. 20
    - 1.4. Citathistorier - selvstændig forelæggelse, s. 20
  - 2. Resumé af væsentlige konkrete sager, s. 20
    - 2.1. Sager om presseetik, s. 21
    - 2.2. Sager om genmæle, s. 30
  
- E: Register for emner omtalt i årsberetningerne 1992-2007, s. 34
  
  
- Bilag: Vejledende regler for god presseskik, s. 40

## A. NÆVNETS VIRKE

### 1. Sagsantal og sagsbehandlingstid

I 2007 modtog Pressenævnet 164 klagesager. Det høje antal indkomne sager fra sidste år synes således at være ved at stabilisere sig. I 2006 modtog Pressenævnet 177 sager. Antallet af indkomne klagesager er faldet med 7 %, hvorimod antallet af sager, der er blevet behandlet af nævnet, er steget en smule fra 123 i 2006 til 125 i 2007.

Nævnet har vægtet at holde den gennemsnitlige sagsbehandlingstid nede. Dette er lykkedes, idet den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2007 var 76 dage mod 80 dage i 2006.

I 2007 blev der truffet afgørelse i i alt 164 sager. 34 klager blev afvist af formanden, hovedsageligt fordi klageren havde klaget for sent, manglede retlig interesse, eller fordi klagen var åbenbar grundløs. I 80 af de 125 sager, der blev realitetsbehandlet, fik klageren ikke medhold. I 45 sager fik klageren helt eller delvist medhold, og i 24 sager blev det pålagt mediet at offentliggøre kendelsen.

I 4 sager blev der afgivet dissens. Disse er alle refereret nedenfor under kapitel D.

### 2. Besøg fra Syrien og Zimbabwe

En delegation fra ”Department for private radio” i Syrien besøgte Pressenævnet den 22. november 2007. Mødet var en del af et besøg i Danmark, hvor delegationen gerne ville høre om erfaringer med danske radioer. Det var to år siden, at det statslige radiomonopol i Syrien var blevet ophævet. Privat radio var derfor et nyt område i landet, og besøget i Danmark skulle give delegationen viden om, hvorledes dansk radio fungerer – herunder nævnets erfaringer med radiostationer i Danmark. På mødet orienterede Pressenævnet om sine erfaringer og nævnets virke i øvrigt.

Tre repræsentanter fra ”Media Council of Zimbabwe” besøgte Pressenævnet den 7. december 2007. Media Council of Zimbabwe er stiftet i 2007, og repræsentanterne skulle besøge de nordiske lande for at danne sig et indtryk af, hvorledes de nordiske nævn fungerer, og hvordan pressenævnenes anseelse er i omverdenen. Repræsentanterne orienterede om vanskelighederne i forbindelse med at etablere et uafhængigt nævn i Zimbabwe. På mødet orienterede Pressenævnet bl.a. om nævnets virke.

### 3. Internationale kontakter

Repræsentanter for Pressenævnet deltog den 20.-21. september 2007 i et møde i Edinburgh, Skotland, for europæiske pressenævn, Alliance of Independent Press Councils of Europe (AIPCE). Blandt mødedeltagerne var udover repræsentanter fra en række europæiske lande repræsentanter fra lande uden for Europa, hvor man for nyligt har etableret pressenævn eller overvejer at oprette pressenævn.

På mødet orienterede de deltagende pressenævn om de seneste udviklingstendenser inden for det presseetiske område.

Blandt de emner, der gav anledning til særlig drøftelse, var spørgsmålet om afvejningen af hensynet til privatlivets fred over for hensynet til pressens frie adgang til at indsamle og offentliggøre informationer. Under drøftelserne beskæftigede man sig med en række konkrete afgørelser vedrørende omtale af selvmord. Drøftelserne viste, at der er meget betydelige forskelle i nævnenes praksis,

og at beskyttelsen af privatlivets fred i henhold de danske presseetiske regler må anses at være mere vidtgående end i de fleste andre lande. Det fremgik af drøftelserne, at en del europæiske nævn havde positive erfaringer med at holde mæglingsmøder med klager og mediet. I en række tilfælde havde mægling ført til forlig mellem parterne.

Næste møde for europæiske pressenævn forventes afholdt i 2008 i Berlin, Tyskland.

#### 4. Emneregister

Pressenævnet har ændret i årsberetningens emneregister. Emneregistret under punkt E. henviser til de emner, Pressenævnet har beskrevet siden etableringen i 1992. Tidligere var registrets søgeord identisk med den overskrift, som emnet var beskrevet under i den pågældende årsberetning. Registret er nu ændret, således at søgeordene er mere brugervenlige. Det naturlige søgeord er nu indgangen til opslaget. Eksempelvis "Citat" i stedet for tidligere "Mediernes anvendelse af citater". Dette indebærer, at søgeordet ikke er identisk med overskriften i det afsnit, ordet henviser til. Da emneregistret angiver, hvilken årsberetning (med sidehenvisning) søgeordet henviser til, er det nævnets opfattelse, at ændringen ikke burde give anledning til problemer.

## B. NÆVNETS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT

Efter medieansvarslovens § 41 består Pressenævnet af en formand, en næstformand og 6 andre medlemmer. Alle 8 medlemmer har en stedfortræder.

Medlemmerne beskikkes af justitsministeren. Formanden og næstformanden, der skal være jurister, beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident. 2 medlemmer beskikkes efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, og 2 medlemmer beskikkes til at repræsentere de redaktionelle ledelser i den trykte presse og radio og fjernsyn efter udtalelse fra disse. Endelig beskikkes 2 medlemmer som offentlighedens repræsentanter efter udtalelse fra Dansk Folkeoplysnings Samråd.

Stedfortræderne beskikkes efter de samme regler.

Pressenævnet har følgende sammensætning:

### **Formandskab:**

Formand: Højesteretsdommer Jytte Scharling  
Stedfortræder: Højesteretsdommer Thomas Rørdam  
Næstformand: Advokat Axel Kierkegaard  
Stedfortræder: Advokat Jesper Rothe

### **Journalister:**

Medlem: Journalist Lene Sarup, Fyens Stiftstidende  
Stedfortræder: Freelance pressefotograf Lars Lindskov  
Medlem: Journalist Kaare R. Skou, TV 2  
Stedfortræder: Journalist Ulrik Holmstrup, tvDOKfilm

### **Redaktører:**

Medlem: Chefredaktør Bo Maltesen, Politiken, indtil 1. maj 2007, herefter redaktionschef Jan Kristensen, Fyens Stiftstidende  
Stedfortræder: Redaktionschef Jan Kristensen, Fyens Stiftstidende, indtil 1. maj 2007, herefter chefredaktør Dorthe Carlsen, Urban, indtil 31. december 2007, herefter chefredaktør Palle Weis, Dagbladet Information  
Medlem: Afdelingschef Finn Rowold, Danmarks Radio, indtil 31. december 2007, herefter redaktionschef Hans Peter Blicher, TV 2/Danmark  
Stedfortræder: Redaktionschef Hans Peter Blicher, TV 2/Danmark, indtil 31. december 2007, herefter afdelingschef Finn Rowold, Danmarks Radio

### **Repræsentanter for offentligheden:**

Medlem: Skoleleder Marianne Druedahl, LOF Roskilde  
Stedfortræder: Afdelingsleder Leif Max Hansen, AOF Danmark, indtil 31. december 2007, herefter direktør Otto Juhl Nielsen, FOF's Landsorganisation  
Medlem: Forretningsfører Ole Askvig, AOF-Landsforbundet, indtil 31. december 2007, herefter direktør Bodil Mørkøv Ullerup, Dansk Oplysnings Forbund  
Stedfortræder: Direktør Inge Vinther, FOF's Landsorganisation, indtil 31. december 2007, herefter forretningsfører John Meinert Jacobsen, AOF Danmark

Ved nævnets behandling af en konkret sag medvirker i henhold til medieansvarslovens § 42 en formand eller næstformand samt en redaktør, en journalist og en repræsentant for offentligheden.

Der har i 2007 været afholdt 12 møder til behandling af konkrete sager. Endvidere har der været afholdt 2 plenarmøder.

**Sekretariat:**

Sekretariatschef: Anna Helene Noer indtil 1. marts 2007, herefter Sonny Kristoffersen indtil 1. november 2007, herefter Sanne Godthaab Olesen

Fuldmægtig: Sanne Godthaab Olesen indtil 1. november 2007, herefter Michala Elmenhoff Christgau

Kontorfuldmægtig: Dorte Hansen indtil 1. maj 2007, herefter Maj-Britt Rasmussen indtil 1. september 2007, herefter Susanne Nielsen

Pressenævnets adresse:

Gyldenløvesgade 11, 4.

1600 København V

Tlf.: 3315 5564

Fax: 3315 8464

Internet: [www.pressenaevnet.dk](http://www.pressenaevnet.dk)

E-mail: [sekr@pressenaevnet.dk](mailto:sekr@pressenaevnet.dk)

Åbningstid: mandag-torsdag 9-15 og fredag 9-14



## C. STATISTIK

Pressenævnet har i lighed med de tidligere år opgjort antallet af konkrete sager fordelt efter sager afgjort ved kendelse i nævnet, sager afvist af formanden og sager, der enten er hævet af klageren eller henlagt af sekretariatet.

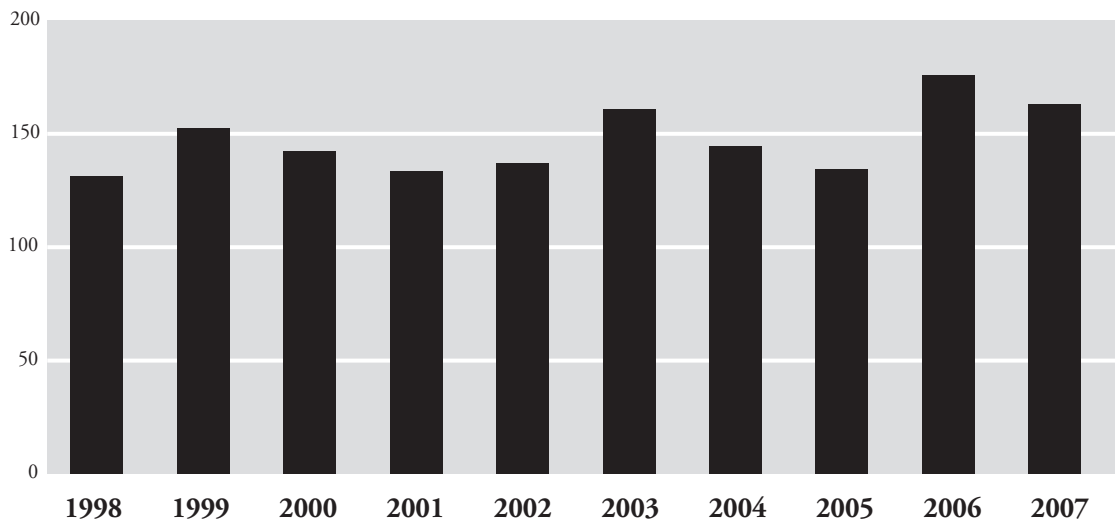
	1998
<b>1. Registrerede konkrete sager</b>	<b>131</b>
<b>2. Sager afgjort ved kendelse i nævnet</b>	<b>98</b>
A. Heraf sager om presseetik	69
B. Heraf sager om genmæle	8
C. Heraf sager om både presseetik og genmæle	16
D. Heraf begæringer om genoptagelse	5
<b>3. Sager afvist ved formandens kendelse</b>	<b>28</b>
A. På grund af manglende retlig interesse	5
B. På grund af nævnets manglende kompetence	2
C. På grund af fristoverskridelse	17
D. Klagerne åbenbart grundløse	1
E. Begæringer om genoptagelse	3
<b>4. Sager hævet af klageren</b>	<b>2</b>
<b>5. Sager henlagt af sekretariatet</b>	<b>3</b>
A. Heraf efter klagerens undladelse af at besvare sekretariatets anmodning om yderligere oplysninger	2
B. Henvist til rette klagemyndighed	1
C. Henlagt af andre grunde	-
<b>6. Sager, hvor klagen blev taget helt eller delvist til følge</b>	<b>40</b>
1. I sager om presseetik	36
2. I sager om genmæle	6
3. Pålæg om offentliggørelse	30

- (1) Tallene for 2003 vedrører de sager, der er indkommet og afgjort i 2003, og tallene kan derfor ikke umiddelbart – med undtagelse af antallet af registrerede sager – sammenlignes med tidligere år.

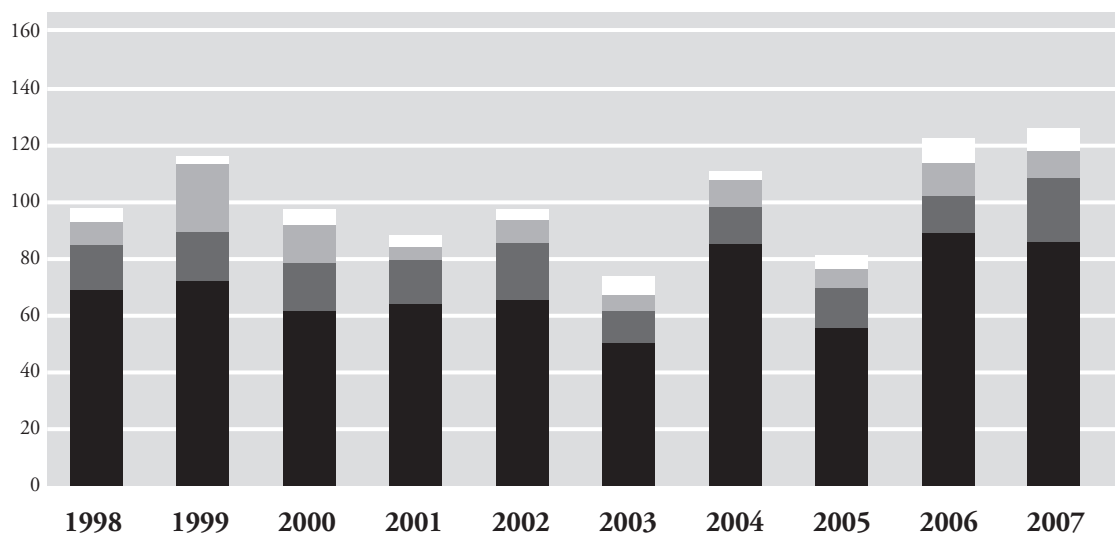
På side 12-15 er der som tidligere anført statistikker for de enkelte medier for henholdsvis sager om presseetik og sager om genmæle. Det bemærkes, at sager, der både vedrører presseetik og genmæle, er anført begge steder.

1999	2000	2001	2002	2003 <sup>(1)</sup>	2004	2005	2006	2007
<b>151</b>	<b>143</b>	<b>132</b>	<b>134</b>	<b>163</b>	<b>146</b>	<b>134</b>	<b>177</b>	<b>164</b>
<b>118</b>	<b>97</b>	<b>88</b>	<b>99</b>	<b>76</b>	<b>113</b>	<b>81</b>	<b>123</b>	<b>125</b>
72	61	64	66	51	84	55	89	85
16	14	2	8	6	11	7	12	10
26	17	19	23	11	15	14	13	24
3	5	3	2	8	3	5	9	6
<b>29</b>	<b>37</b>	<b>40</b>	<b>29</b>	<b>41</b>	<b>33</b>	<b>38</b>	<b>48</b>	<b>34</b>
10	11	12	9	10	10	9	15	14
4	5	7	4	9	5	6	6	2
10	14	8	14	19	12	12	17	10
5	5	10	2	2	4	6	3	4
-	2	3	-	1	2	5	7	4
<b>3</b>	<b>8</b>	<b>3</b>	<b>5</b>	<b>3</b>	<b>8</b>	<b>16</b>	<b>5</b>	<b>4</b>
<b>1</b>	<b>1</b>	<b>1</b>	<b>1</b>	<b>2</b>	<b>-</b>	<b>1</b>	<b>2</b>	<b>7</b>
-	1	-	1	-	-	-	2	4
1	-	-	-	1	-	-	-	-
-	-	1	-	1	-	1	-	3
<b>33</b>	<b>27</b>	<b>38</b>	<b>47</b>	<b>26</b>	<b>31</b>	<b>24</b>	<b>53</b>	<b>45</b>
28	23	33	44	23	29	22	42	33
6	5	5	8	3	4	3	12	16
30	18	26	40	20	23	16	34	24

## ANTAL SAGER \*



## REALITETSKENDELSE FORDELT PÅ SAGSTYPE \*



□ Begæring om genoptagelse

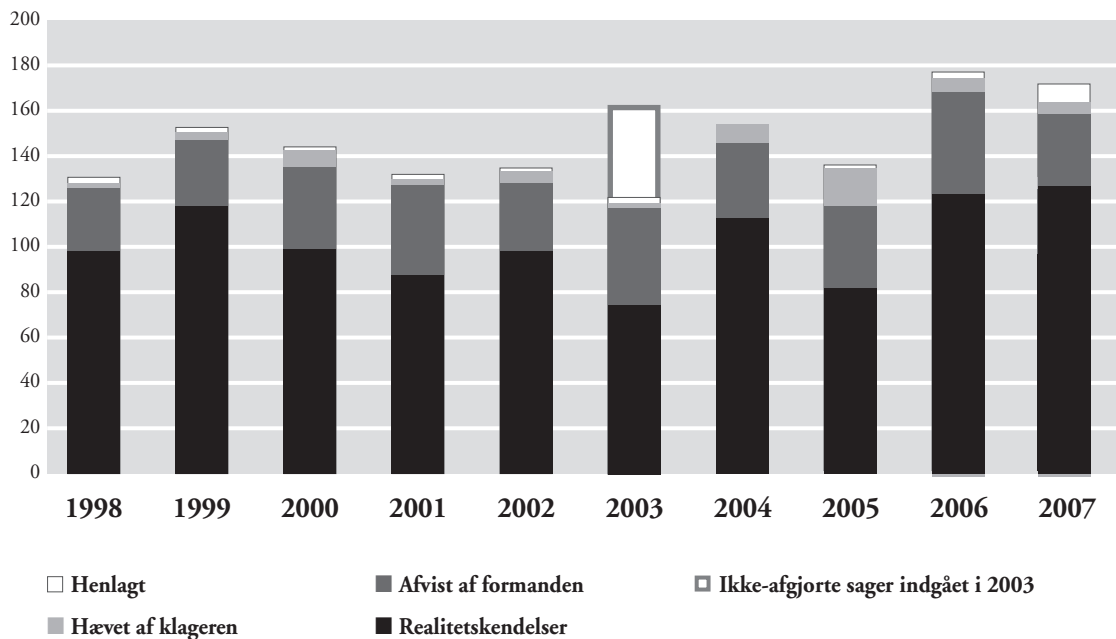
■ Sager om både presseetik og genmæle

■ Sager om genmæle

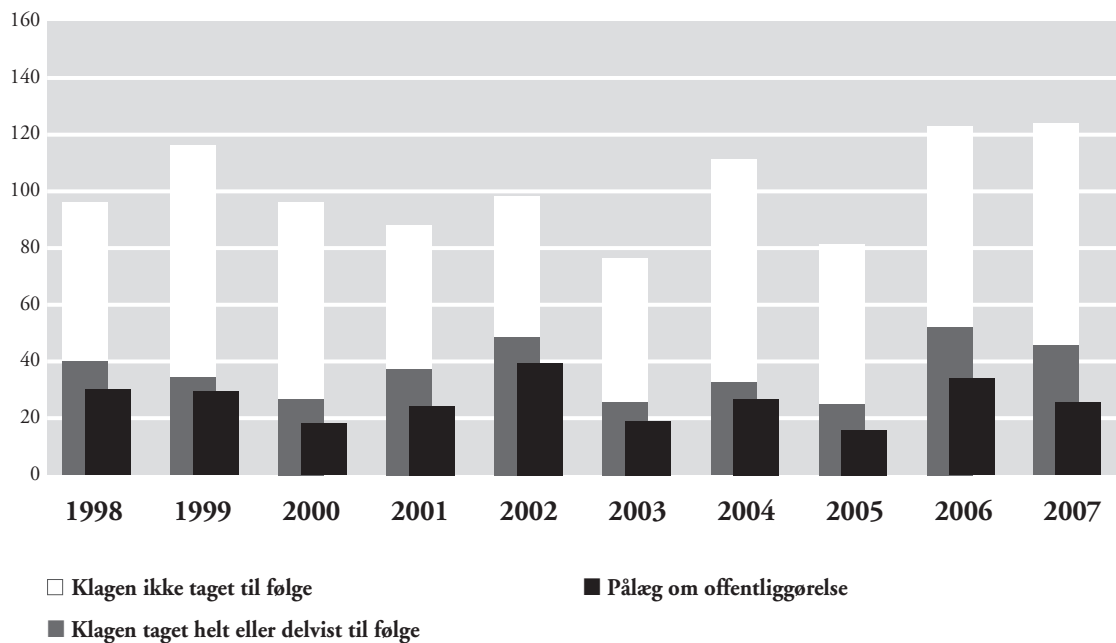
■ Sager om presseetik

\*Tallene fra før 1998 fremgår af tidligere årsberetninger.

## SAGSFORDELING EFTER AFGØRELSESMÅDE \*



## RESULTAT AF REALITETSKENDELSER \*



## KENDELSER OM PRESSEETIK AFSAGT I 2007

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
24timer	1	-	1	-	1
Berlingske Tidende	-	-	-	4	4
Bornholms Tidende	-	1	1	-	1
B.T.	1	-	1	2	3
Dagbladet Holstebro, Struer/ Lemvig Folkeblad	-	-	-	3	3
Dagbladet Information	-	-	-	1	1
Ekstra Bladet	1	2	3	12	15
Fyens Stiftstidende	-	2	2	1	3
Fyns Amts Avis	1	-	1	1	2
Helsingør Dagblad	-	1	1	1	2
Horsens Posten	-	-	-	1	1
Hvidovre Avis	-	1	1	-	1
JydskeVestkysten	-	-	-	4	4
Jyllands-Posten	-	-	-	2	2
Politiken	-	1	1	1	2
Nordjydske Stiftstidende	-	-	-	2	2
Nyhedsavisen	-	-	-	3	3
Sjællandske	-	-	-	2	2
Vanløse Posten	1	-	1	-	1
Århus Stiftstidende	-	-	-	2	2
<b>Aviser i alt</b>	<b>5</b>	<b>8</b>	<b>13</b>	<b>42</b>	<b>55</b>

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Avisen.dk	-	1	1	1	2
Berlingske Tidendes Internetavis	-	-	-	1	1
Bt.dk	-	-	-	1	1
Comon.dk	1	-	1	-	1
Crn.dk	-	1	1	-	1
Danmarks Radio	-	2	2	9	11
Dr.dk	-	-	-	1	1
Ekstrabladet.dk	-	-	-	4	4
Frederiksberg Natradio	-	1	1	-	1
Information.dk	-	-	-	1	1
Jp.dk	-	-	-	1	1
Politiken.dk	-	1	1	-	1
Radio Frederiksberg-Journalen	1	1	2	-	2
TV 2	-	3	3	9	12
TV 2/Lorry	1	-	1	-	1
TV 2/News	-	-	-	1	1
TV 2/Nord	-	1	1	-	1
TV 2/Øst	-	1	1	-	1
Tv2.dk	-	-	-	1	1
Århus Stiftstidendes Internetavis	1	1	2	-	2
<b>Elektroniske medier i alt</b>	<b>4</b>	<b>13</b>	<b>17</b>	<b>30</b>	<b>47</b>
HK Route 26	-	-	-	1	1
Forskerforum	-	-	-	1	1
In Business	-	-	-	1	1
Journalisten	1	-	1	-	1
Penge og Privatøkonomi	1	-	1	-	1
SE og HØR	-	1	1	1	2
<b>Tidsskrifter o.l. i alt</b>	<b>2</b>	<b>1</b>	<b>3</b>	<b>4</b>	<b>7</b>
<b>Massemedier i alt</b>	<b>11</b>	<b>22</b>	<b>33</b>	<b>76</b>	<b>109</b>

## KENDELSER OM GENMÆLE AFSAGT I 2007

Massemedie	Anmodningen om genmæle taget til følge			Anmodningen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
B.T.	1	3	4	-	4
Dagbladet Holstebro, Struer	-	-	-	1	1
Dagbladet Information	-	-	-	1	1
Ekstra Bladet	1	-	1	2	3
Helsingør Dagblad	-	-	-	1	1
Jyllands-Posten	-	1	1	-	1
JydskeVestkysten	1	-	1	2	3
Nyhedsavisen	-	-	-	2	2
Politiken	1	-	1	-	1
Sjællandske	-	-	-	1	1
Århus Stiftstidende	-	-	-	1	1
<b>Aviser i alt</b>	<b>4</b>	<b>4</b>	<b>8</b>	<b>11</b>	<b>19</b>
Bt.dk	1	-	1	-	1
Danmarks Radio	4	1	5	2	7
TV 2	-	-	-	1	1
TV 2/Lorry	1	-	1	-	1
TV 2/News	-	-	-	1	1
<b>Elektroniske medier i alt</b>	<b>6</b>	<b>1</b>	<b>7</b>	<b>4</b>	<b>11</b>
HK Route 26	-	-	-	1	1
In Business	-	-	-	1	1
Penge & Privatøkonomi	1	-	1	-	1
SE og HØR	-	-	-	1	1
<b>Tidsskrifter o.l. i alt</b>	<b>1</b>	<b>-</b>	<b>1</b>	<b>3</b>	<b>4</b>
<b>Massemedier i alt</b>	<b>11</b>	<b>5</b>	<b>16</b>	<b>18</b>	<b>34</b>

## AFSAGTE FORMALITETSKENDELSER, HÆVEDE OG HENLAGTE SAGER 2007

<b>Massemedie</b>	Formalitetss- kendelse	Henlagt	Hævet	I alt
Berlingske Tidende	-	-	1	1
B.T.	1	-	-	1
Børsen	1	-	-	1
Ekstra Bladet	3	-	-	3
Fyns Amts Avis	2	-	-	2
Information	2	-	-	2
Jyllands-Posten	1	-	-	1
MetroXpress	2	-	-	2
Politiken	-	1	-	1
Ritzaus Bureau	3	-	-	3
Sjællandske	1	-	-	1
Urban	2	-	-	2
<b>Aviser i alt</b>	<b>18</b>	<b>1</b>	<b>1</b>	<b>20</b>
24timer.dk	1	-	-	1
Berlingske.dk	1	-	-	1
Borgerdebat.dk	-	2	-	2
Danmarks Radio	3	-	-	3
Ekstrabladet.dk	1	-	-	1
Nordjyske.dk	-	1	-	1
TV 2	3	-	-	3
TV 2/Fyn	1	-	-	1
TV 2/Lorry	1	1	-	2
TV 2/Nord	1	-	-	1
<b>Elektroniske medier i alt</b>	<b>12</b>	<b>4</b>	<b>-</b>	<b>16</b>
Fagbladet 3F	1	-	-	1
Akhva'vitsen	1	-	-	1
Arkitekten	1	-	-	1
Corgi Nyt	-	1	-	1
M!	-	1	-	1
Med rundt0	-	-	1	1
TÆNK	-	-	2	2
Universitetsavisen	1	-	-	1
<b>Tidsskrifter o.l. i alt</b>	<b>4</b>	<b>2</b>	<b>3</b>	<b>9</b>
<b>Massemedier i alt</b>	<b>34</b>	<b>7</b>	<b>4</b>	<b>45</b>



## SAGSBEHANDLINGSTID, REALITETSKENDELSER

Genoptagelsesbegæringer, afvisninger og hævede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for realitetskendelser.

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
30 dage eller mindre	18	17	3	2	7	5	3	4	8	8
31 - 40 dage	24	21	6	1	7	7	5	2	4	8
41 - 50 dage	30	30	10	5	15	4	9	5	8	8
51 - 60 dage	7	17	8	4	22	11	9	1	13	16
61 - 70 dage	11	11	15	7	11	14	4	3	13	19
71 - 80 dage	3	7	12	6	12	7	11	7	23	15
81 - 90 dage	-	6	8	4	6	2	8	-	15	19
91 - 100 dage	-	5	4	8	5	1	4	6	9	15
Mere end 100 dage	-	1	26	48	12	17	60	53	30	17
<b>I alt</b>	<b>93</b>	<b>115</b>	<b>92</b>	<b>85</b>	<b>97</b>	<b>68</b>	<b>113</b>	<b>81</b>	<b>123</b>	<b>125</b>
<b>Gennemsnit i dage</b>	<b>43</b>	<b>51</b>	<b>85</b>	<b>118</b>	<b>67</b>	<b>73</b>	<b>101</b>	<b>124</b>	<b>80</b>	<b>76</b>

Det bemærkes, at sagsbehandlingstiden fra og med 2003 relaterer sig til de sager, som nævnet har truffet afgørelse i i det pågældende år, og ikke – som de tidligere år – til de klager, der er indgivet til nævnet det pågældende år.

## SAGSBEHANDLINGSTID, FORMALITETSKENDELSER

Genoptagelsesbegæringer, hævede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for formalitetskendelser.

	2006	2007
<b>Gennemsnit i dage</b>	<b>13</b>	<b>23</b>

## STATISTIK OVER KLAGERNES BAGGRUND

Pressenævnet har i 2007 afsagt realitetskendelse i 125 klagesager, mens 34 sager er afvist af formanden på grund af formalia. 6 af de sager, hvori der blev afsagt realitetskendelse, vedrørte anmodninger om genoptagelse af tidligere afgjorte sager. Der er således truffet realitetsafgørelse i 119 sager, når der bortses fra genoptagelsesbegæringerne.

Nedenfor anføres i skematisk form en oversigt over sagerne fordelt efter, om klageren er privatperson eller organisation, firma m.v., og efter, om klageren er repræsenteret af advokat.

	Hævet/ henlagt	Formalitetss- afgørelse	R e a l i t e t s a f g ø r e l s e			I alt
			Taget til følge	Delvis taget til følge	Ikke taget til følge	
Privat	7	21 <sup>(1)</sup>	5	13	54 <sup>(3)</sup>	100
Privat v. advokat	-	-	5	6	4	15
Organisation, firma m.v.	1	12 <sup>(2)</sup>	2	5	17	37
Organisation, firma m.v. v. advokat	3	1	3	6	5	18
<b>I alt</b>	<b>11</b>	<b>34</b>	<b>15</b>	<b>30</b>	<b>80</b>	<b>170</b>

<sup>(1)</sup> Heraf 1 genoptagelsesbegæring

<sup>(2)</sup> Heraf 3 genoptagelsesbegæring

<sup>(3)</sup> Heraf 6 genoptagelsesbegæring

De sager, hvor klager fra private er afsluttet ved en formalitetsafgørelse fra formanden, fordeler sig som følger:

Klagefrist overskredet	9
Ej retlig interesse	5
Ej kompetence	2
Åbenbart grundløs	4
Intet nyt	1

De sager, der blev afvist på grund af manglende retlig interesse, var alle sager, hvor omtalen i mediet ikke vedrørte klageren, eller hvor klager ikke var omtalt på en sådan måde, at pågældende fandtes at have retlig interesse.

De to sager, hvor Pressenævnet ikke havde kompetence til at afgøre sagen, drejede sig om én sag, hvor mediet ikke var anmeldt til Pressenævnet, jf. medieansvarsloven § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3, og én sag, hvor den påklagede artikel ikke var offentliggjort i et periodisk skrift, jf. medieansvarsloven § 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 3.

## D. NÆVNETS PRAKSIS

### 1. Principielle spørgsmål

#### **1.1. Fristberegning – artikler på Internettet**

Klagefristen for artikler på Internettet beregnes fra det tidspunkt, hvor artiklen lægges på nettet. Det, at klager først bliver opmærksom på en artikel på et senere tidspunkt, eventuelt gennem arkiv-søgning, ændrer ikke på dette. Det følger af medieansvarslovens § 34, stk. 2, at klager over mediers overtrædelse af god presseskik skal indgives til mediet eller til Pressenævnet. Klagefristen er 4 uger efter offentliggørelse. Klager over Danmarks Radios, TV 2's eller TV 2's regionale virksomheders overtrædelse af god presseskik skal dog først indgives til disse. Klagefristen er også her 4 uger efter offentliggørelsen, jf. medieansvarsloven § 34, stk. 3.

Pressenævnet har modtaget klager over ældre artikler, der kan søges frem på Internettet. I disse sager har formanden ved en formalitetsafgørelse afvist sagerne som indkommet efter 4-ugers fristen, og sagerne er ikke blevet realitetsbehandlet. I 2007 drejede det sig om følgende sager:

I sag 2007-6-546 blev der klaget over et nyhedstelegram offentliggjort på tv2lorry.dk den 7. april 2007. Nyhedstelegrammet kunne søges frem fra arkivfunktionen. Da klager først ved brev af 20. maj 2007 rettede henvendelse til mediet, var klagefristen overskredet. Det forhold, at nyhedstelegrammet fandtes i arkivfunktionen, kunne ikke føre til et andet resultat.

I sag 2007-6-611 blev der klaget over en artikel offentliggjort på borsen.dk i marts 2007. Da klager først i december 2007 rettede henvendelse til mediet, var fristen overskredet. Det forhold, at artiklen stadig fandtes på Internettet, kunne ikke føre til et andet resultat.

I sag 2007-6-612 blev der klaget over en artikel offentliggjort på ekstrabladet.dk i marts 2007. Da klager først i december 2007 rettede henvendelse til mediet, var klagefristen overskredet.

#### **1.2. Retlig interesse – arbejdsgivere**

Ifølge medieansvarsloven § 43, stk. 2, nr. 2, kan Pressenævnets formand afvise klager fra personer, virksomheder mv., der er uden retlig interesse i det påklagede forhold. For at kunne få en sag optaget til realitetsbehandling af nævnet kræves det således, at man har retlig interesse. Dette indebærer efter nævnets praksis, at man selv som person, organisation, virksomhed eller lignende skal være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet.

I tilfælde, hvor klager ikke har retlig interesse, afvises klagen af formanden i medfør af medieansvarsloven § 43, stk. 2, nr. 2, som en formalitetskendelse. Nævnet kan derudover afvise klagesagen i en realitetskendelse.

I sag 2007-6-594 modtog nævnet en klage over en artikel, hvor en sygehusansat var omtalt. Regionen klagede og gjorde gældende, at regionen som arbejdsgiver for sygehusets ansatte havde retlig interesse i sagen. Pressenævnet afviste sagen, da nævnet ikke anser arbejdsgivere for generelt at have retlig interesse på vegne af deres ansatte. I tilfælde, hvor arbejdsgivere eller andre ikke selv direkte eller indirekte er omtalt, afbildet eller på anden måde er identificeret i mediet, vil sagen således blive afvist, medmindre arbejdsgiveren klager på vegne af den omtalte og dokumenterer dette, eksempelvis ved at medsende fuldmagt fra den ansatte. I sag 2007-6-600 klagede en region på vegne af den omtalte ansatte. Den ansatte havde givet regionen fuldmagt til at klage på sine vegne, og nævnet realitetsbehandlede derfor sagen.

Spørgsmålet vedrørende retlig interesse er omtalt i årsberetningerne 1994, side 6, 1998, side 8, og 1999, side 5. Sagerne 2007-6-594 og 2007-6-600 er beskrevet nedenfor under punkt D.2.

### **1.3. Advarsler**

Pressenævnet udtalte i sag 2007-6-578 alvorlig kritik af Danmarks Radio. Danmarks Radio havde i Radioavisen i forbindelse med omtalen af en bestemt type medicin til behandling af diabetes 2 i introduktionen bl.a. anført, at Lægemiddelstyrelsen advarede mod den pågældende medicin. Nævnet lagde efter oplysningerne i sagen til grund, at bl.a. Lægemiddelstyrelsen anbefalede en vis forsigtighed med anvendelsen af medicinen uden dog at advare mod brugen. Nævnet fandt, at der ikke havde været dækning for udsagnet om, at myndighederne havde advaret mod medicinen.

Nævnet bemærkede i den forbindelse, at medierne ikke bør tage myndigheder til indtægt for at have udsendt advarsler om forhold som de foreliggende, medmindre der er dækning for det i myndighedernes egne formuleringer.

Sag 2007-6-578 er beskrevet nedenfor under punkt D.2.

### **1.4. Citathistorier – selvstændig forelæggelse**

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, der kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende, jf. punkt A.3. Nævnet har modtaget klager over medier, der har bragt en citathistorie fra et andet medie uden selvstændigt at forelægge oplysningerne for den omtalte part. Problemet opstår, når et medie bringer en historie, der efterfølgende viderebringes lettere omformuleret i et andet medie, ofte med henvisning til den oprindelige kilde.

Det er nævnets opfattelse, at forskellige medier selvstændigt bør søge at indhente en kommentar fra den, de krænkende oplysninger vedrører. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med, at et afslag om at udtale sig til et bestemt medie kan være konkret begrundet.

I sag 2007-6-520 bragte Politiken.dk en citathistorie fra Berlingske.dk. Berlingske.dk havde forelagt de krænkende oplysninger for klager, men Politiken.dk havde ikke selv forsøgt at indhente en kommentar. Nævnet fandt, at Politiken.dk burde have forelagt de krænkende oplysninger for klager, og nævnet udtalte sin kritik af avisen.

I sag 2006-6-343 bragte Berlingske.dk en artikel, der var baseret på oplysninger fra Ekstra Bladet. Da Berlingske.dk ikke havde forelagt de krænkende oplysninger for klager, udtalte nævnet sin kritik.

I sag 2006-6-341 bragte JydskeVestkysten en artikel, der var baseret på oplysninger fra Ekstra Bladet. Ekstra Bladet havde lagt artiklerne ud på Ritzaus Citattjeneste, hvor JydskeVestkysten var blevet bekendt med oplysningerne. Pressenævnet udtalte kritik af JydskeVestkysten for ikke at forelægge oplysningerne for klager.

Spørgsmålet vedrørende selvstændig forelæggelse er omtalt i årsberetningen 1999, side 9. Sag 2007-6-520 er beskrevet under punkt D.2. Sagerne 2006-6-341 og 2006-6-343 findes på [www.pressenaevnet.dk](http://www.pressenaevnet.dk).

## **2. Resumé af væsentlige konkrete sager**

Til belysning af nævnets hidtidige praksis i sager om god presseskik og genmæle gengives nedenfor resumeer af en række konkrete sager. Disse samt de øvrige klagesager, som nævnet har truffet afgørelse i, kan endvidere ses på nævnets hjemmeside og på Retsinformations afgørelsesdatabase.

Nævnets hjemmeside findes på [www.pressenaevnet.dk](http://www.pressenaevnet.dk).

Retsinformations afgørelsesdatabase findes på [www.retsinfo.dk](http://www.retsinfo.dk). Man kommer ind i afgørelsesdatabasen ved at klikke på ikonerne ”Ministerieindgang”, ”Justitsministeriet” og ”Afgørelser”.

## 2.1. Sager om presseetik

Efter medieansvarslovens § 34, stk. 1, skal massemediernes indhold og handlemåde være i overensstemmelse med god presseskik. Inden for denne retlige standard er det overladt til Pressenævnets skøn, om der i et konkret tilfælde er sket en overtrædelse af god presseskik. Skønnet er dog ikke ganske ubundet, idet udgangspunktet for det nærmere indhold af begrebet god presseskik er de vejledende regler for god presseskik, jf. nedenfor under Bilag.

### **Kendelse af 29. januar 2007 (sag 2006-6-424)**

TV 2 sendte forbrugerprogrammet ”Basta”, hvori der var et indslag vedrørende bilreparation i Polen. I udsendelsen fulgte seerne forløbet af en bilreparation, hvor en dansk formidler varetog kontakten mellem danske kunder og polske værksteder. I udsendelsen fik formidleren skylden for, at bilreparationen var trukket ud og havde varet otte måneder. I kendelsen blev der i sagsfremstillingen gjort opmærksom på, at der i de otte måneder havde været en løbende korrespondance mellem bilejeren og formidleren vedrørende detaljerne for bilreparationen. Formidleren klagede.

Formidleren anførte navnlig, at bilejerens manglende oplysninger vedrørende den ønskede reparation medførte, at opgaven trak i langdrag. TV 2 havde ikke været tilstrækkelig kritisk over for kilden, bilejeren. Udsendelsen var manipuleret, og redigeringen fremstillede formidleren i et dårligt lys.

TV 2 afviste, at der ikke var udvist tilstrækkelig kildekritik. Redigeringen var ikke misvisende. Ansvar for forsinkelserne påhvilede klager som professionel part.

Pressenævnet fandt, at der var grundlag for at kritisere den journalistiske research, idet der var tale om en ensidig belysning af sagen. TV 2 gav med sin fremstilling et misvisende billede af hændelsesforløbet ved at udelade væsentlige oplysninger om, at formidleren og bilejeren i de otte måneder havde haft en omfattende mail-korrespondance, hvoraf det fremgår, at bilejeren muligt selv bar en del af skylden for forsinkelsen, og nævnet udtalte sin kritik.

### **Kendelse af 14. februar 2007 (sag 2006-6-434)**

TV 2 sendte programmet ”Operation X: Modellernes mareridt” vedrørende modelbureauer. Udsendelsen omhandlede et modelbureau, der på sin hjemmeside fremtrådte som et seriøst fritidsmodelbureau, men indehaveren fremstod i udsendelsen som mere interesseret i at optage nøgenfotos. Piger, der tidligere var blevet fotograferet, fortalte, at de følte sig lokket og manipuleret til at overskride deres personlige grænser ved at blive fotograferet afklædte. I slutningen af udsendelsen fik fotografen forelagt oplysningerne om, at pigerne følte sig udnyttet og manipuleret. Fotografen klagede over programmet og over udsendelsen ”Go’ Aften Danmark”, som tog udgangspunkt i ”Operation X: Modellernes mareridt”. Der blev endvidere klaget over tre nyhedsudsendelser, hvoraf det fremgik, at der var indgivet politianmeldelse mod fotografen.

Fotografen anførte navnlig, at oplysningerne var krænkende, idet han blev beskyldt for seksuelle krænkelse af kvinderne, voldtægt, videreformidling af pornografisk materiale med personer under 18 år og dokumentfalsk.

TV 2 anførte, at klager fik forelagt anklagerne og var blevet tilbudt at medvirke i Go’ Aften Danmark, hvilket fotografen afslog. Nyhedsredaktionen forsøgte flere gange at kontakte fotografen forud for nyhedsudsendelserne, men forgæves. Politiet bekræftede, at der var indgivet politianmeldelse mod fotografen.

Pressenævnet bemærkede, at spørgsmålet om, hvorvidt straffelovens bestemmelser var overtrådt, henhørte under domstolens kompetence, og at nævnet ikke kunne tage stilling hertil.

Pressenævnet fandt, at fotografens kommentar var medtaget i udsendelsen ”Operation X: Modellernes mareridt”, og at TV 2 i de andre udsendelser havde forsøgt at forelægge de krænkende oplysninger for klager. Det fremgik videre, at sendefloden var til rådighed for kommentarer. Nævnet udtalte ikke kritik i sagen.

### **Kendelse af 14. februar 2007 (sag 2006-6-439, 443 og 450)**

Ekstra Bladet og Ekstrabladet.dk bragte i perioden oktober-november 2006 under temaet ”Spillet om milliarderne” en omfattende artikelserie vedrørende islændinge og islandske virksomheder på baggrund af islandske virksomheders opkøb af bl.a. danske virksomheder. I den forbindelse blev det anført, at en bank anvendte en ”skattefiflermodel” og bankdirektøren blev i en engelsksproget artikel omtalt som ”tax fiddler”. Banken og bankdirektøren klagede over en række punkter i artikelserien.

Banken anførte navnlig, at ordvalget skattefifler var uberettiget og krænkende. Den omtalte skattemodel var lovlig og sædvanlig praksis. Endvidere insinueredes det, at myndighederne ikke kunne følge pengene, og at der skete skatteunddragelse. Banken anførte videre, at det blev antydnet, at banken havde forbindelse med den russiske mafia og hvidvaskning af penge.

Ekstra Bladet oplyste, at en påklaget artikel på Ekstrabladet.dk var fra Epn.dk, som avisen linker til og samarbejder med. Ved at klikke på linket kom læseren ind på hjemmesiden Epn.dk. Til anvendelsen af ordet skattefiflermodel anførte Ekstra Bladet, at EU i årevis har forsøgt at stoppe den anvendte ordning, idet udenforstående ikke kan følge pengestrømme. Pengene blev sendt ud af landet gennem selskaber og tilbage igen. Avisen anførte videre, at udsagnet ”islændingenes nye lettiske bank er indblandet i russisk hvidvaskning og en international svindelsag” var korrekt på baggrund af et sagsanlæg i New York.

Vedrørende sagens formalitet fandt Pressenævnet, at klagefristen til nævnet for nogle af artiklerne i artikelserien isoleret set var overskredet. Artiklerne indgik imidlertid i en samlet reportage i en snæver indholds- og tidsmæssig sammenhæng med de artikler, der var påklaget rettidigt til nævnet. Vurderingen af, om god presseskik var tilsidesat, skete ud fra en helhedsvurdering og måtte derfor under de anførte omstændigheder omfatte samtlige påklagede artikler. Pressenævnet fandt, at artiklen på Epn.dk over for læseren fremstod som en del af Ekstrabladet.dk. Nævnet lagde vægt på, at det var muligt at komme direkte ind på artiklen på Epn.dk (dybt link) ved at klikke på artikeloverskriften. Klagen over denne artikel blev derfor realitetsbehandlet.

Vedrørende sagens realitet fandt Pressenævnet, at ordet skattefifler og skattefiflermodel var Ekstra Bladets vurdering af klagerne på baggrund af bl.a. oplysninger om, at klagerne assisterede kunder med at overføre udbytte til skattelylande. Nævnet fandt videre, at de påklagede forhold hovedsageligt var vurderinger. Oplysninger om, at klagerne skulle have tilført kapital til en anden bank, der angiveligt var involveret i ”økonomisk kriminalitet og brugt til pengevask”, kunne være krænkende, men Ekstra Bladet havde i tilstrækkelig grad forsøgt at få en kommentar fra klagerne og andre kilder. Nævnet udtalte ikke kritik i sagen.

### **Kendelse af 26. marts 2007 (sag 2007-6-460)**

Ekstra Bladet bragte en artikel vedrørende en meget omtalt pædofilisag. I den forbindelse refererede avisen et retsmøde i sagen. Under retsmødet var det kommet frem, at den sigtede havde haft et medlemskort til en forening for satanister. Foreningen klagede til Pressenævnet.

Foreningen anførte, at avisen havde tilsidesat god presseskik ved at fremhæve, at den sigtede angiveligt skulle være medlem af foreningen. Foreningen anførte videre, at oplysningen var brugt til at nedgøre foreningens medlemmer og forbinde foreningen med en pædofilisag.

Ekstra Bladet oplyste, at anklageren i retten havde fremlagt medlemskortet. Avisen havde omtalt medlemskortet til foreningen i et forsøg på at forklare bevæggrunde for den sigtedes adfærd, og foreningens talsmand havde haft lejlighed til at udtale sig i artiklen.

Pressenævnet lagde til grund, at medlemskortet var fremlagt under retsmødet. Nævnet fandt herefter, at det fremlagte medlemskort til foreningen direkte havde med sagen at gøre, og Ekstra Bladet havde derfor ikke tilsidesat god presseskik ved at omtale forholdet. Oplysningen om, at den sigtede var i besiddelse af et medlemskort til foreningen, kunne være skadelig, krænkende eller virke

agtelsesforringende for foreningen, men da foreningen havde fået forelagt oplysningen, og avisen havde bragt foreningens kommentar hertil, udtalte nævnet ikke sin kritik.

### **Kendelse af 26. marts 2007 (sag 2007-6-468)**

24timer bragte en artikel vedrørende sundhedssektorens ”brodne kar”, som det nu var muligt at gøre sig bekendt med via en sundhedsportal. Til artiklen var indsat en liste med navngivne sundhedspersoner, som var under skærpet tilsyn, havde fået påbud eller havde mistet deres autorisation fra Sundhedsstyrelsen, fordi de ikke levede op til de faglige krav. Af listen fremgik navnet på en sygeplejerske. Sygeplejersken havde imidlertid selv fraskrevet sig retten til at udøve virksomhed som sygeplejerske i en periode på grund af sygdom. Dette fremgik af oplysningerne på sundhedsportalen, men ikke af 24timers artikel. 24timer bragte efterfølgende en beklagelse. Sygeplejersken klagede til Pressenævnet.

Sygeplejersken anførte, at oplysningerne fra Sundhedsstyrelsens liste ikke var gengivet korrekt, og at oplysningerne var agtelsesforringende for hende.

24timer anførte, at listen var gengivet loyalt, og at det fremgik af udsagnet ”Alle på listen ... har fået ændret deres autorisation”. Sygeplejersken havde indskrænket sin autorisation og derved ændret den. 24timer anførte videre, at artiklen henviste til hjemmesiden, hvor listen selvstændigt kunne gennemgås.

Pressenævnet fandt, at artiklens oplysninger gav et forkert billede, hvilket kunne være undgået ved en omhyggelig gennemgang af Sundhedsstyrelsens liste, og nævnet udtalte sin kritik. Nævnet fandt videre, at offentliggørelsen af sygeplejerskens navn i forbindelse med artiklen ”Den sorte liste” kunne være skadelig, krænkende eller virke agtelsesforringende for klager, hvorfor 24timer burde have forelagt hende oplysningen inden offentliggørelsen. Da dette ikke var sket, udtalte nævnet kritik af det bragte.

### **Kendelse af 18. april 2007 (sag 2007-6-483 - dissens)**

Fyens Stiftstidende bragte en omtale af, at to sportspersonligheder havde købt hus i Odense, og at dette eventuelt kunne betyde, at de to omtalte personer skulle have forbindelse til Odense Sport & Event. I den forbindelse blev det nævnt, at de var kærestepar. De to sportspersonligheder klagede til Pressenævnet.

Klagerne anførte, at Fyens Stiftstidende på baggrund af et tidligere fremsendt brev var bekendt med, at klagerne ikke ønskede deres private forhold omtalt. Hvorvidt klagerne havde et kæresteforhold, var ikke af klar almen interesse, der krævede offentlig omtale.

Fyens Stiftstidende anførte, at artiklen handlede om de aktiviteter, som den ene af klagerne og hendes arbejdsgiver havde i Odense. Når to sportspersonligheder flytter til byen og efterfølgende søger en række boliger, så var det interessant viden for byens aktører. At klagerne var kærestepar, var ikke vinklen på artiklen, men oplystes naturligt. Avisen anførte videre, at eliteidrætsfolk var kendte personer, og når de dannede par, var det helt almindeligt at omtale dem som sådan.

Pressenævnet fandt, at oplysningen om klagerens påståede forhold ikke havde en sådan klar almen interesse, at offentlig omtale havde været berettiget. Oplysningen var ikke nødvendig for at få artiklens budskab frem, og nævnet udtalte sin kritik. Et medlem fandt, at oplysningerne om, at både den ene og den anden sportspersonlighed flyttede til Fyn, understregede artiklens vinkling. Dette medlem ville derfor ikke udtale kritik.

### **Kendelse af 18. april 2007 (sag 2007-6-487 - dissens)**

Fyns Amts Avis bragte en omtale af en hændelse, hvor en buschauffør havde sat en 12-årig pige med brækket ben af en FynBus bus. Af underoverskriften til artiklen fremgik følgende: ”- Du har betalt for lidt, sagde [klagers]-chauffør, men nægtede at tage imod penge”, og i brødteksten fremgik



udsagnet ”Det er busselskabet [klager], der kører for FynBus, og de vil blive bedt om en redegørelse. FynBus har fået oplyst såvel busnummer som navnet på chaufføren...”. Chaufførens arbejdsgiver klagede.

Busselskabet anførte, at man som privat selskab måtte anses for en selvstændig aktør. I artiklen var selskabet underlagt alvorlig kritik af det påståede forløb. Den angrebne part skulle høres, uanset hvilken offentlig instans der kunne siges at være overordnet myndighed.

Fyns Amts Avis anførte, at FynBus var ansvarlig myndighed for busruten. Klager var blot entreprenør. Klage over befordringen skulle stiles til FynBus, hvorfor det var FynBus, der som trafiksel-skab havde ansvaret for kundebetjeningen i en sag som den omtalte. Avisen havde forelagt klagen for FynBus og bragt deres kommentarer hertil i artiklen.

Pressenævnet fandt, at oplysningen om, at klagers chauffør havde afsat en 12-årig pige med brækket ben, sammenholdt med udsagnet ”Det er busselskabet [klager], der kører for FynBus, og de vil blive bedt om en redegørelse” kunne være skadelig, krænkende eller virke agtelsesferringende for klager, hvorfor oplysninger burde have været forelagt klager. Da dette ikke var sket udtalte nævnet sin kritik. Ét medlem fandt, at FynBus var en offentlig myndighed, der drev busvirksomhed og som derfor – uanset udlicitering af selve kørslen – var ansvarlig over for offentligheden for alle forhold i forbindelse med busdriften. Da FynBus kommenterede hændelsen, var den angrebne part kommet til orde, og medlemmet ville derfor ikke udtale kritik.

### **Kendelse af 23. maj 2007 (sag 2007-6-499 - dissens)**

Penge & Privatøkonomi bragte nogle artikler vedrørende små selskabers børsnotering, der kunne medføre store tab for risikovillige private investorer, mens de oprindelige virksomhedsejere ofte tjente på børsnoteringen. I den forbindelse var bl.a. en navngiven finansmand og hans selskab omtalt. Af artiklerne fremgik udsagnet ”De [herunder finansmanden] har tilsyneladende fundet den gyldne formel for, hvordan man lokker penge ud af risikovillige private investorer”. Finansmanden og hans selskab klagede over brud på god presseskik og afslag på genmæle.

Finansmanden og selskabet anførte bl.a., at omtalen var misvisende, og at oplysninger var skadelige, krænkende og agtelsesferringende, hvorfor de burde have været forelagt klagerne. Klagerne anførte herudover, at man var berettiget til et genmæle.

Penge & Privatøkonomi anførte, at udsagnene i artiklerne ikke var af faktisk karakter, men derimod journalistiske vurderinger, hvorfor god presseskik ikke var tilsidesat. Mediet afviste endvidere at bringe et genmæle.

Vedrørende god presseskik fandt Pressenævnet, at udsagnet ”De [herunder finansmanden] har tilsyneladende fundet den gyldne formel for, hvordan man lokker penge ud af risikovillige private investorer” indeholdt en oplysning. Oplysningen måtte forstås som en oplysning om, at finansmanden berigede sig på de private investorers bekostning, og kunne være skadelig, krænkende eller virke agtelsesferringende for finansmanden. Oplysningen skulle derfor have været efterprøvet ved forelæggelse for ham. Nævnet udtalte kritik. To medlemmer (mindretallet) fandt, at udsagnet ”lokker” fremstod som Penge & Privatøkonomis vurdering, og ville ikke udtale kritik.

Vedrørende afslag på genmæle gentog Pressenævnet udtalelsen om, at udsagnet måtte forstås som en oplysning om, at klager berigede sig på de private investorers bekostning, hvilket var egnet til at påføre finansmanden økonomisk eller anden skade af betydning. Da oplysningens rigtighed ikke var utvivlsom, var han berettiget til et genmæle. To medlemmer (mindretallet) fandt, at den genmæletekst, klager havde formuleret, indeholdt kommentarer og vurderinger i et sådant omfang, at teksten ikke opfyldte indholdskravet i medieansvarsloven § 38, stk. 1. Disse medlemmer fandt derfor ikke klager berettiget til et genmæle.

### **Kendelse af 20. juni 2007 (sag 2007-6-482)**

B.T. bragte en omtale af, at skuespillere opretter selskaber, hvori lønnen til skuespillerne bliver indbetalt. Af plakaten fremgik teksten ”Skuespillernes skattefidus er ulovlig: Frygter torskegilde”. Til teksten var indsat billeder af kendte skuespillere. I artiklen udtalte direktøren for Dansk Skuespillerforbund følgende: ”Det er et reelt problem, at skuespillerne udskriver regninger i stedet for at modtage løn. Årsagen er de skattemæssige fordele.” Mediet bragte efterfølgende en berigtigelse vedrørende plakaten og direktørens udtalelse. Dansk Skuespillerforbund klagede på vegne af skuespillerne.

Dansk Skuespillerforbund anførte bl.a., at direktøren for Dansk Skuespillerforbunds udtalelser ikke var korrekt gengivet, idet ordvekslingen forud for artiklen var følgende: ”Direktøren: Det kan være et reelt problem, at skuespillere sender en faktura i stedet for at være lønmodtager, fordi de løber den risiko at miste den beskyttelse lønmodtagere har, f.eks. i forbindelse med en konkurs, hvor lønmodtagere får dækket deres tab i Lønmodtagernes Garantifond. B.T.: Hvorfor gør de det så? Direktøren: Formentlig på grund af nogle skattemæssige forhold.” Dansk Skuespillerforbund anførte videre, at plakaten ”Frygter torskegilde” var angivet uden dækning, idet ingen af de afbildede skuespillere havde udtalt sig som anført.

B.T. anførte til citatet af direktøren, at man nok havde foretaget en hård beskæring ved gengivelsen af hans udtalelser, men at en eventuel tilføjelse om, at problemet ifølge direktøren var, at skuespillerne mistede deres beskyttelse som lønmodtagere, ikke ville have ændret artiklens konklusion. B.T. erkendte, at overskriften var misvisende, og havde derfor bragt en præcisering.

Pressenævnet fandt, at citatet ”Det er et reelt problem, at skuespillerne skriver regninger i stedet for at modtage løn. Årsagen er de skattemæssige fordele” var misvisende, idet det i sammenhængen fremstod, som om problemet var skuespillernes topskat og ikke, at de mistede den beskyttelse, de havde som lønmodtagere. Nævnet fandt videre, at plakaten ”Frygter torskegilde” var misvisende, idet ingen af de afbildede skuespillere havde givet udtryk derfor. Nævnet udtalte sin kritik, men fandt ikke grundlag for at pålægge offentliggørelse, da B.T. havde bragt en berigtigelse.

### **Kendelse af 20. juni 2007 (sag 2007-6-498)**

TV 2/News bragte en forkert meddelelse otte gange i tidsrummet mellem kl. 16.45 og kl. 20.15. TV 2/News blev gjort opmærksom på fejlen og berigtigede forholdet tre dage senere to gange i tidsrummet kl. 16 til kl. 17.

Klageren anførte bl.a., at korrektionen burde være bragt otte gange svarende til antallet af gengivelser af den forkerte meddelelse.

TV 2/News anførte, at man havde berigtiget forholdet to gange på et relevant tidspunkt og på en fremtrædende måde. Mediet anførte videre, at der ikke bestod en pligt til at bringe en berigtigelse i nøjagtigt samme antal nyhedsudsendelser, som det oprindelige indslag blev udsendt.

Pressenævnet fandt, at den berigtigelse, som TV 2/News bragte, var i en sådan form, at seerne fik fornøden mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen. Nævnet udtalte derfor ikke kritik. Det forhold, at den påklagede sekvens havde været bragt otte gange, kunne ikke føre til et andet resultat.

### **Kendelse af 20. juni 2007 (sag 2007-6-515 og 517)**

Ekstra Bladet og Ekstrabladet.dk bragte en satirisk artikel vedrørende betjeningen på cafeerne i København. Artiklen var skrevet på baggrund af et cafébesøg, Ekstra Bladets journalist havde foretaget. I artiklen blev bl.a. anført, at caféen havde ”dejligt mange talblinde humaniorastuderende ansat”. På Ekstrabladet.dk var endvidere lagt et videoklip af cafébesøget optaget med skjult kamera. Brugere af hjemmesiden kunne derved se servitricen, der serverede for journalisten. Servitricen klagede.

Servitricen anførte, at optagelsen af hende var sket med skjult kamera, og at hun ikke havde givet samtykke til offentliggørelsen af videoen.

Ekstra Bladet anførte, at klageren i artiklen var omtalt anonymt, og at hun kun i et sekund kunne ses på videoen i forbindelse med, at hun serverede. Avisen afviste, at der var sket en krænkelse af servitricen

Nævnet fandt, at artiklen ikke overskred de vide rammer, der i praksis gælder for satiriske gengivelser af personer eller begivenheder. Nævnet udtalte derfor ikke kritik af artiklen.

Med hensyn til videoklipet fandt Pressenævnet, at videooptagelsen – som måtte vurderes i sammenhæng med artiklen – var led i et satirisk indslag, og at optagelsen var sket på en café, og at det forløb, der vist på videoen, ikke i sig selv var krænkende for servitricen. Nævnet udtalte ikke kritik af avisen for ikke at have indhentet samtykke fra servitricen til offentliggørelsen af videooptagelsen. Pressenævnet bemærkede dog, at det havde været bedst i overensstemmelse med de presseetiske regler, om mediet havde sløret klageren på videoklipet.

### **Kendelse af 22. august 2007 (sag 2007-6-518)**

TV 2 sendte udsendelsen ”Dags Dato” omhandlende forholdene for udviklingshæmmede. I den forbindelse var der foretaget optagelser med skjult kamera på Bostedet Sjelør, hvor udviklingshæmmede boede. Optagelserne viste, at de ansatte på stedet talte meget hårdt til beboerne, og at der var problemer med magtanvendelse og medicinering. I udsendelsen var de ansatte sløret fra brystet og op. En af de ansattes stemme var tillige sløret. De ansatte fik inden offentliggørelsen mulighed for at kommentere optagelserne. Tre ansatte klagede.

De tre ansatte anførte navnlig, at der i den foreliggende sag ikke var den fornødne samfundsmæssige interesse, idet der ugen forinden offentliggørelsen allerede var sat fokus på de samme problemstillinger i kraft af en anden udsendelse vedrørende et tilsvarende bosted. Klagerne anførte videre, at de øvrige to ansattes stemmer, der ikke var sløret i udsendelsen, burde have været sløret.

TV 2 anførte, at der var en væsentlig samfundsmæssig interesse i at afdække forholdene for beboere på bosteder for udviklingshæmmede, også på Bostedet Sjelør. De virkelige forhold på bostedet kunne ikke være afdækket på anden måde. TV 2 anførte videre, at kun den ene ansattes stemme var sløret, idet de øvrige medarbejders stemmeføring og sprogbrug var afgørende for dokumentationen af, hvordan de ansatte talte til beboerne. Det kunne for den ene ansatte dokumenteres, selv om hendes stemme var sløret.

Pressenævnet udtalte, at nævnet som udgangspunkt finder det betænkeligt at bringe optagelser indhentet med skjult kamera. En sådan fremgangsmåde kan kun være berettiget efter en nøje afvejning af den samfundsmæssige interesse i forhold til den enkeltes krav på beskyttelse i hvert enkelt tilfælde.

Pressenævnet fandt, at den samfundsmæssige interesse i at belyse forholdene for udviklingshæmmede gjorde det berettiget at anvende skjult kamera. Det forhold, at TV 2 forud for offentliggørelsen havde bragt en udsendelse fra en anden institution for psykisk syge, kunne ikke føre til et andet resultat. Nævnet fandt videre, at TV 2 havde sikret en effektiv sløring af de ansatte, selv om kun én af de ansatte havde sløret stemme. Nævnet udtalte imidlertid kritik af TV 2, idet mediet i den første trailer til udsendelsen ikke havde sløret en af klagerne. Klagerne havde fået lejlighed til at se optagelserne foretaget med skjult kamera inden offentliggørelsen og var blevet tilbudt at fremkomme med kommentarer i udsendelsen. Under disse omstændigheder gav offentliggørelsen ikke i øvrigt anledning til kritik.

### **Kendelse af 22. august 2007 (sag 2007-6-520)**

Politiken.dk bragte en artikel vedrørende en flyttemands forretningsmetoder. Artiklen var en citathistorie fra Berlingske.dk. Berlingske.dk havde forelagt de krænkende oplysninger for flyttemanden, men Politiken havde ikke selv forsøgt at få en kommentar. Flyttemanden klagede.

Klager anførte, at han ikke var blevet kontaktet af Politiken.dk med henblik på at kommentere oplysningerne.

Politiken.dk anførte, at artiklen var en citathistorie, hvilket fremgik af artiklen. Berlingske.dk havde henvendt sig til klager for at få hans kommentar, hvilket klager afviste.

Pressenævnet fandt, at de krænkende oplysninger havde skullet efterprøves, først og fremmest ved forelæggelse for klager. Da dette ikke var sket, udtalte nævnet kritik af Politiken.dk. Det forhold, at Berlingske.dk havde kontaktet klager forud for offentliggørelsen, kunne ikke føre til et andet resultat.

### **Kendelse af 18. september 2007 (sag 2007-6-530)**

Berlingske Tidende bragte en artikelserie med omtale af en dagligvarekædes dispositioner og økonomi samt af uro i bestyrelsen. Dagligvarekæden klagede.

Klager anførte navnlig, at man ikke var blevet hørt eller kontaktest i forbindelse med en artikel af 26. maj. I dagene før offentliggørelsen blev klager kontaktest af avisen, der gerne ville give formanden for dagligvarekæden mulighed for at udtale sig i sagen, selv om formanden tidligere havde afvist at udtale sig til avisen. Formandens og pressechefens mailadresser blev udleveret, så eventuelle spørgsmål kunne sendes til disse. Berlingske Tidende vendte imidlertid ikke tilbage. I artiklen var nye citater og et syv måneder gammelt citat blandet. Det gamle citat var anvendt, uden at Berlingske Tidende havde gjort opmærksom på, at citatet var bragt på et tidligere tidspunkt, i anden sammenhæng og i et andet medie. Det burde avisen have gjort opmærksom på.

Berlingske Tidende anførte navnlig, at formanden var blevet interviewet til to artikler, indtil han selv ikke længere ønskede at udtale sig, hvilket også fremgik af en artikel af 19. maj. I den efterfølgende mailkorrespondance havde formanden gjort det klart, at han ikke ønskede at tale med avisen. Berlingske Tidende beklagede, at man ikke over for læserne i artiklen af 26. maj oplyste, at formanden ikke ønskede at udtale sig. Det syv måneder gamle citat fremgik stadig af klagers hjemmeside. Avisen afviste at vildlede læserne ved at anvende udtalelserne, der lå tilbage i tiden. Af artiklen fremgik det, at det omtalte opgør var foregået på et tidligere tidspunkt.

Pressenævnet fandt, at formanden afslog at udtale sig, hvilket fremgik af artiklen af 19. maj. Under disse omstændigheder fandt Pressenævnet, at Berlingske Tidende ikke havde tilsidesat god presseskik ved at undlade at kontakte klager i forbindelse med offentliggørelse af andre artikler i artikelserien. Pressenævnet fandt videre, at det af artiklen af 26. maj fremgik, at der refereredes til tidligere møder og forslag. Henset til, at formanden ikke ønskede at udtale sig vedrørende disse forhold, fandt Pressenævnet ikke anledning til at kritisere Berlingske Tidende for at anvende de pågældende citater. Pressenævnet bemærkede dog, at det havde været i bedst overensstemmelse med de presseetiske regler, at Berlingske Tidende havde gjort opmærksom på, at citatet var syv måneder gammelt.

### **Kendelse af 18. september 2007 (sag 2007-6-547)**

Tv2.dk bragte under deres blogsektion et indlæg fra en blogger. En læser af bloggen klagede. Klager anførte, at blogindlægget var krænkende for ham og hans datter, og at de var hængt ud med private fotos og ved navns nævnelse.

Tv2.dk anførte, at blogsektionen var et brugerdefineret debatforum, hvor der ikke skete en redaktionel udvælgelse eller journalistisk bearbejdelse af indkomne blogindlæg. Brugernes blogindlæg publiceredes direkte og umiddelbart på bloggen uden forhåndscensur.

Pressenævnet fandt, at debatsider, hvor udefrakommende kan skrive uredigerede debatindlæg, ikke er omfattet af medieansvarsloven, idet der ikke er tale om en redigeret envejskommunikation. Blogsektionen på Tv2.dk var en sådan envejskommunikation, at debatsiden ikke var omfattet af medieansvarsloven. Klagen hørte således ikke under nævnets kompetence. Klagen blev derfor afvist.

### **Kendelse af 10. oktober 2007 (sag 2007-6-550)**

Danmarks Radio sendte udsendelsen ”Magasinet Penge” omhandlende salg af kopier af møbelklassikere. I Danmark er den ophavsretlige beskyttelse 70 år fra designerens død, hvorimod beskyttelsen i nogle andre EU-lande er langt kortere, hvorfor det er muligt for privatpersoner lovligt at importere kopier af møbelklassikere. Et dansk møbelfirma, der havde rettighederne til salg og produktion af to møbelklassikere, blev interviewet. Udsendelsen viste, hvorledes produktionen af møbelklassikerne er kvalitetsarbejde. Møbelfirmaet klagede.

Møbelfirmaet anførte, at direktøren og salgsdirektøren indvilligede i at berette om deres virksomheds produktion af danske møbeldesigneres værker og deres bestræbelser for at imødegå ulovlig import af kopier heraf. I stedet kom udsendelsen til at handle om, ”hvordan du trods regler alligevel kan sætte dig til rette i en kopi”.

Danmarks Radio anførte, at selv om møbelfirmaet kunne have ønsket sig en anden dækning af forholdene, medførte det ikke, at god presseskik var tilsidesat. Det var ikke et krav, at en interviewperson, der ikke udtrykkeligt anmodede herom, skulle have oplyst, hvilken redaktionel vinkling et program ville have.

Pressenævnet fandt, at Danmarks Radio havde handlet inden for redaktørens redigeringsret ved at medtage oplysninger om, hvorledes privatpersoner lovligt kunne komme i besiddelse af et møbelplagiat. Nævnet fandt videre, at direktøren og salgsdirektøren ved at besvare spørgsmål vedrørende import af møbelplagiat måtte have været klar over, at Danmarks Radio ville kunne sætte interviewene i sammenhæng med modsynspunkter, og nævnet fandt derfor ikke grundlag for at udtale kritik.

### **Kendelse af 7. november 2007 (sag 2007-6-569)**

Fagbladet Journalisten bragte en artikel om en undersøgelsesrapport. Undersøgelsesrapporten omhandlede en avis’ dækning af forløbet omkring udsendelsen ”Den hemmelige krig” på Danmarks Radio. Avisen klagede.

Avisen anførte navnlig, at Journalisten i artiklen rettede voldsomme angreb mod avisen, der var egnet til at svække avisens troværdighed, uden at kritikken forinden havde været forelagt avisen.

Journalisten anførte navnlig, at artiklen alene var et referat af undersøgelsesgruppens konklusioner. Journalisten anførte videre, at man på den elektroniske udgave Journalisten.dk havde bragt avisens kommentarer.

Pressenævnet fandt, at undersøgelsesrapportens konklusioner i artiklen kunne være skadelige, kränkende eller virke agtelsesforringende for avisen, og havde derfor skullet efterprøves i særlig grad, først og fremmest ved forelæggelse for avisen. Da dette ikke var sket, udtalte nævnet sin kritik af papirudgaven Journalisten. Det forhold, at avisens kommentarer fremgik på Journalisten.dk, kunne ikke føre til et andet resultat.

### **Kendelse af 28. november 2007 (sag 2007-6-564)**

Ekstra Bladet bragte under overskriften ”Dødslægge stukket af til Norge” en omtale af en læge, der var sigtet for uagtsomt manddrab. Under en af lægens operationer var en patient død efter at skulle have fjernet polypper. Lægen skulle være ”stukket af til Norge” for at unddrage sig forkyndelse. Lægen klagede.

Lægen anførte, at han på tidspunktet for artiklens offentliggørelse var sygemeldt i Danmark. Overskriften ”stukket af til Norge” var således ukorrekt. Udsagnet ”dødslægge” var tidligere anvendt over for tyske læger i koncentrationslejre og var i strid med god presseskik.

Ekstra Bladet anførte, at overskriften beroede på en samtale med anklageren i sagen. Anklageren havde ytret tvivl om, hvorvidt det ville lykkes at forkynde indkaldelsen for klager. Avisen anførte videre, at der var dækning for udsagnet ”dødslægge”.

Pressenævnet fandt, at artiklen indeholdt en beskyldning mod lægen om, at han havde unddraget sig forkyndelse af tilsigelsen til at møde i retten ved at flygte til Norge. Efter indholdet af et brev fra anklageren lagde Pressenævnet til grund, at der ikke var dækning for beskyldningen. Nævnet fandt videre, at der ikke var belæg for at anvende det meget stærke udtryk ”dødslægge”, og nævnet udtalte sin kritik.

#### **Kendelse af 28. november 2007 (sag 2007-6-578)**

Danmarks Radio sendte ”Radioavisen” med flere indslag samme dag om en bestemt type medicin, glitazoner. Af udsendelsen fremgik det, at ”Lægemiddelstyrelsen advarer mod en bestemt type medicin, som mange diabetes 2-patienter bruger” og ”Lægemiddelstyrelsen anbefaler patienter, at man taler med sin læge om at finde anden medicin”. I den forbindelse var medicinalpræparatet Avandia omtalt. Mediet berigtigede nogle dage senere oplysningen om, at det var Lægemiddelstyrelsen, der advarede mod brugen, idet det blev anført, at det var Institut for Rationel Farmakoterapi (IRF), der advarede mod brugen. Det blev samtidig sagt, at Lægemiddelstyrelsen selv rådede patienter i behandling med Avandia til at fortsætte behandlingen – men i tvivlstilfælde kontakte lægen. Producenten af Avandia klagede over overtrædelse af god presseskik og afslag på genmæle.

Medicinalvirksomheden anførte navnlig, at Lægemiddelstyrelsen ikke havde udsendt en ”advarsel”, men derimod rådede patienter til at fortsætte behandlingen og i tvivlstilfælde kontakte deres læge. IRF rådede til en vis tilbageholdenhed med anvendelsen af den bestemte type medicin, men dette var ikke at sidestille med en ”advarsel”.

Danmarks Radio anførte navnlig, at ordet ”advarsel” ikke havde et fuldstændigt entydigt indhold, og at der måtte være en vis journalistisk frihed i anvendelsen af ord.

Pressenævnet lagde til grund, at både Lægemiddelstyrelsen og IRF anbefalede en vis forsigtighed med anvendelsen af medicinaltypen uden dog at advare mod brugen. Man rådede patienter til at fortsætte behandlingen og i tvivlstilfælde kontakte lægen. Pressenævnet fandt på denne baggrund, at der ikke havde været dækning for udsagnet om, at myndighederne havde advaret mod Avandia, og nævnet udtalte sin alvorlige kritik heraf. Nævnet bemærkede i den forbindelse, at medierne ikke bør tage myndigheder til indtægt for at have udsendt advarsler om forhold som de foreliggende, medmindre der var dækning for det i myndighedernes egne formuleringer.

Pressenævnet fandt videre, at udsagnene indeholdt faktisk forkerte oplysninger, der kunne påføre klager økonomisk eller anden skade af betydning, hvorfor medicinalvirksomheden var berettiget til at få bragt et genmæle.

#### **Kendelse af 19. december 2007 (sag 2007-6-585)**

Se og Hør bragte en artikel omhandlende fund af spor af kokain på fællestoiletterne i studiet til tv-udsendelsen ”Vild med dans” og til udsendelsens afterparty på en bar. Overskrifterne lød ”Kokainen flyder”, ”Vild med dansværter målløse” og ”Se og Hør fandt narko i studiet”. Toiletfaciliteterne i studiet og på baren benyttedes tillige af andre. Producenten bag udsendelsen ”Vild med dans” klagede.

Klager anførte, at overskrifterne og artiklen efterlod det indtryk, at personer med tilknytning til ”Vild med dans” havde taget kokain.

Se og Hør anførte, at ingen identificerede personer fra ”Vild med dans”-produktionen blev beskyldt for at have indtaget kokain, og at artiklen ikke påstod at have bevis herfor. Se og Hør anførte videre, at formuleringen ”kokainen flyder” var bladets egen vurdering.

Pressenævnet fandt, at overskrifterne gav indtryk af, at der var dokumentation for, at personer med tilknytning til ”Vild med dans” havde indtaget kokain. Nævnet fandt videre, at artiklen forledte til at antage, at der var tale om større mængder af kokain og ikke kun fund af spor på fælles toiletfaciliteter. Nævnet udtalte kritik af overskrifternes formulering.



### **Kendelse af 19. december 2007 (sag 2007-6-589 - dissens)**

Horsens Posten bragte under siden ”P.S.” en omtale af en gravsten samt et billede af stenen under overskriften ”Et vægtigt spørgsmål”. Af gravskriften på stenen fremgik følgende: ”Fhv. overvægter [navn]” og ”Vi skal ikke i sorgen over hans bortgang glemme glæden over hans forsvinden”. Pårørende til afdøde klagede.

De pårørende anførte, at omtalen gik ud over grænserne for den frie kommentar, da der skete en krænkelser af afdøde.

Horsens Posten erkendte, at avisen havde lavet en fejlvurdering af historien om stenen med den sorte humor i skrift og symboler. Avisen havde tilbudt familien at bringe den rigtige historie om stenen.

Pressenævnet fandt, at det havde været nærliggende at sløre afdødes identitet i artiklen. Nævnet fandt imidlertid, at artiklen og billederne af stenen ikke overskred de vide rammer, der må gælde for sådanne artikler, og nævnet udtalte ikke kritik. Et medlem fandt, at Horsens Posten ved ikke at sløre identiteten på afdøde kunne have krænket afdødes minde, og dette medlem ville derfor udtale kritik.

### **Kendelse af 19. december 2007 (sag 2007-6-590)**

TV 2 sendte kriminalprogrammet ”Station 2”. I programmet fortalte en dømt morder, hvordan han var blevet bragt i en situation, der førte til, at han havde slået sine børn ihjel. Forud for udsendelsen havde TV 2 stillet i udsigt, at udsendelsen ville indeholde den dømtes råd og anskuelser for, hvordan lignende tragedier kunne undgås. Den dømte klagede.

Klager anførte navnlig, at udsendelsen ikke omhandlede det aftalte.

TV 2 anførte, at det var klart, hvad klagers bevæggrund var, og at klagers udtalelser gav en besvarelse på spørgsmålet om, hvordan man kan undgå, at tragedier sker.

Pressenævnet fandt, at den dømtes råd og anskuelser ikke fremgik af udsendelsen. Nævnet fandt videre, at TV 2 i en sag af en karakter som den foreliggende burde have sikret, at programmets indhold stemte overens med, hvad der var stillet i udsigt. Da dette ikke var tilfældet, udtalte nævnet sin kritik.

### **Kendelse af 19. december 2007 (sag 2007-6-594)**

Sjællandske bragte under overskriften ”Jordemoder sigtes for uagtsomt manddrab” en artikel omhandlende en hændelse på Næstved Sygehus. Næstved Sygehus udtalte sig i artiklen. Regionen klagede.

Regionen anførte, at de som arbejdsgiver havde et ansvar for, at deres medarbejdere blev behandlet ordentligt af pressen.

Sjællandske anførte, at regionen ikke havde retlig interesse.

Pressenævnet fandt, at regionen ikke selv direkte eller indirekte var nævnt i artiklen, hvorfor klager ikke havde en sådan interesse i sagen, at der var grundlag for at behandle klagen. Det forhold, at regionen havde et ansvar for en af sine medarbejdere, kunne ikke føre til et andet resultat.

## **2.2. Sager om genmæle**

Reglerne om genmæle giver adgang til at korrigere oplysninger af faktisk karakter i en sag, der har været omtalt i et massemedie. Den, som oplysningerne vedrører, kan fremsætte anmodning om genmæle, og anmodningen skal altid først fremsættes til vedkommende massemedie selv. Anmodningen til mediet skal være skriftlig, og fristen er 4 uger regnet fra offentliggørelsen i mediet, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3. Hvis mediet afslår at bringe genmælet, eller genmælet er ufyldstgørende, kan sagen indbringes for Pressenævnet. Dette skal ske senest 4 uger efter at mediets svar er kommet frem, jf. medieansvarslovens § 40, stk. 1 og stk. 2.

Mediet kan kræve, at den, der fremsætter anmodningen, selv udformer genmælet, og genmælets indhold skal i alt væsentligt være begrænset til nødvendige faktiske oplysninger, jf. medicansvarslovens § 38.

Pressenævnet har udarbejdet en vejledning, der indeholder oplysninger om betingelser for og udformning af genmæle m.v. Vejledningen kan hentes på Pressenævnets hjemmeside og kan desuden fås i nævnets sekretariat.

Til illustration af nævnets praksis refereres nedenfor enkelte af nævnets sager fra 2007. Til yderligere belysning af Pressenævnets praksis på området henvises til nævnets tidligere årsberetninger.

### **Kendelse af 18. april 2007 (sag 2007-6-480)**

Danmarks Radio sendte forbrugerprogrammet ”Kontant” under temaet ”Medicinfidus koster samfundet og patienterne dyrt”. Udsendelsen handlede om medicinalvirksomheders dispositioner i forhold til udløb af patenter. Der blev givet eksempler på, hvordan medicinalvirksomheder inden et produkts patentudløb lancerer et nyt, lignende produkt, som af Lægemiddelstyrelsen placeres i en anden substitutionsgruppe end det gamle præparat. Dette medførte, at de kopipræparater, der kom på markedet ved det gamle produkts patentudløb, ikke kunne substituere det nye præparat, og medicinalvirksomhedens markedsandel opretholdtes derfor længere. En af de omtalte medicinalvirksomheder klagede over god presseskik og afslag på genmæle.

Forud for offentliggørelsen havde der været mailkorrespondance og en længerevarende telefonsamtale mellem klager og Danmarks Radio, ligesom klager var blevet tilbudt at medvirke i udsendelsen i et båndet interview.

Medicinalvirksomheden anførte, at det var i strid med god presseskik, at virksomheden ikke var blevet forelagt den centrale påstand om, at virksomhedens dispositioner havde kostet samfundet ”op mod 80 millioner kroner” og ”patienterne får til gengæld tomt tegnebogen, for de går glip af langt billigere kopimedicin”. Virksomheden anførte videre, at selskabet var berettiget til at få bragt et genmæle, idet selskabet ikke havde forsøgt at ”tømme patienternes tegnebøger” for op mod 80 millioner kroner.

Danmarks Radio anførte, at virksomheden ikke ønskede, at der blev bragt klip fra telefonsamtalen, hvorfor Danmarks Radio ikke havde mulighed for at bringe virksomhedens synspunkter i sagen, undtagen i referat og speak-form. Bepærelserne var baseret på tal fra Amdradsforeningen. Danmarks Radio afviste at bringe et genmæle, idet mediet ikke havde udtalt, at virksomheden direkte havde søgt at hindre billig kopimedicin.

Pressenævnet fandt, at de nævnte oplysninger måtte forstås som, at virksomheden ville have opnået en tilsvarende fortjeneste på amternes bekostning. Vedrørende god presseskik fandt nævnet, at oplysningerne kunne være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende, hvorfor oplysningerne havde skullet efterprøves i særlig grad, først og fremmest ved forelæggelse for virksomheden. Nævnet fandt imidlertid, at Danmarks Radio havde forsøgt at forelægge oplysningerne for klager inden offentliggørelsen ved at give klager mulighed for at kommentere oplysningerne i et båndet interview i udsendelsen. Virksomheden måtte bl.a. på baggrund af mailkorrespondancen have været bekendt med, at udsendelsen var kritisk over for virksomhedens dispositioner. Virksomheden afslø imidlertid at deltage i sådant interview. Under disse omstændigheder gav offentliggørelsen af oplysningerne uden yderligere forelæggelse for klager ikke anledning til kritik.

Vedrørende afslag på genmæle fandt Pressenævnet, at udsagnene måtte forstås som oplysninger om, at medicinalvirksomhederne, herunder klager, ville have opnået en tilsvarende fortjeneste på patienternes og amternes bekostning, hvilket ikke var dokumenteret som utvivlsomt rigtigt. Virksomheden var herefter berettiget til at få bragt et genmæle.



### **Kendelse af 20. juni 2007 (sag 2007-6-523)**

I forlængelse af kendelsen af 18. april 2007 (sag 2007-6-480) bragte Danmarks Radio genmålet som medicinalvirksomheden var berettiget til. Inden oplæsningen af genmålet fremkom studieværten med en udtalelse, hvoraf følgende bl.a. fremgik: "... Et af de største firmaer, [medicinalvirksomheden], ønskede ikke at medvirke i udsendelsen. Efterfølgende klagede [medicinalvirksomheden] over Kontants udsendelse til Pressenævnet. Nævnet har ikke fundet anledning til at kritisere Kontant ...". Medicinalvirksomheden klagede.

Medicinalvirksomheden anførte navnlig, at Danmarks Radio ikke levede op til kravet om, at redaktionelle bemærkninger i umiddelbar tilknytning til offentliggørelsen skal indskrænkes til faktiske oplysninger. Udsagnet "Et af de største firmaer, [medicinalvirksomheden], ønskede ikke at medvirke i udsendelsen" var ikke en redaktionel bemærkning af faktisk karakter, og udsagnet var ikke korrekt. Virksomheden ønskede ikke at deltage i et båndet interview, men ville gerne deltage i udsendelsen. Grundet mediets juleferie var det imidlertid ikke muligt. Medicinalvirksomheden anførte videre, at udsagnet "Nævnet har ikke fundet grundlag for at kritisere Kontant" ikke er af faktisk karakter og virker som en "frifindelse" af Danmarks Radio, hvilket ikke var tilfældet.

Danmarks Radio anførte, at ordet "kritik" ikke anvendtes i afsnittet vedrørende genmålet i Pressenævnets kendelse af 18. april 2007. Det var derved korrekt, at der ikke var udtalt kritik af Danmarks Radio i kendelsen. Af hensyn til seerne fandt Danmarks Radio det væsentligt at knytte de nævnte redaktionelle bemærkninger til genmåleteksten. Bemærkningerne var faktiske oplysninger, ikke kommenterende tilføjelser.

Pressenævnet fandt, at udsagnene var korrekte oplysninger af faktisk karakter, og pålagde derfor ikke Danmarks Radio at bringe genmålet igen.

### **Kendelse af 22. august 2007 (sag 2007-6-543)**

Politiken bragte artiklen "Seler til barnevogne dumper", der såede tvivl om sikkerheden ved syv barnevognsseler med et særligt mærke. Nævnet, der stod bag mærket, klagede.

Nævnet anførte, at læserne ikke fik at vide, at testen – en såkaldt dynamisk faldtest – blev foretaget efter en europæisk standard, som var udviklet med henblik på gåseler og ikke med henblik på seler til barnevogne. En barnevognssele blev ved korrekt brug ikke udsat for frit fald, idet barnevognsselen sørgede for, at barnet var spændt fast tæt til bunden.

Politiken anførte, at nævnet var kommet til orde i avisen, ligesom avisen havde bragt en berigtigelse af faktuelle fejl i artiklen.

Pressenævnet fandt, at den rettelse, som Politiken havde bragt, angav, at klager gennemførte en træktest, men at man ikke foretog den mere omfattende test med dynamisk træk. Nævnet fandt videre, at den påklagede artikel sammenholdt med berigtigelsen efterlod det indtryk, at de syv testede barneseler ikke var tilstrækkeligt sikre, fordi de ikke havde været udsat for testen med dynamisk træk. Berigtigelsen gengav ikke det ønskede genmål, og klager var derfor berettiget til at få bragt et genmål.

### **Kendelse af 28. november 2007 (sag 2007-6-568)**

Danmarks Radio sendte nyhedsmagasinet "21 Søndag" omhandlende et presset internationalt adoptionsmarked, hvor børn var blevet en handelsvare. Udsendelsen såede tvivl om, hvorvidt en indisk far havde underskrevet bortadoptionpapirer, eller om han var blevet franarret sine børn ved at skrive under på et dokument i troen på, at det var en tilladelse til børnenes skolegang. Direktøren for det danske adoptionsbureau, der havde forestået adoptionen til Danmark, blev interviewet i udsendelsen. I tiden efter udsendelsen bragte Danmarks Radio tre nyhedsindslag, hvoraf det fremgik, at faren havde givet tilladelse til adoption, og at adoptionsbureauet ikke havde overtrådt ret-

ningslinjerne for økonomiske transaktioner ved adoptionsbørn fra Indien. Det danske adoptionsbureau klagede over tilsidesættelse af god presseskik og afslag på genmæle.

Adoptionsbureauet anførte, at udsendelsen hævdede, at børnenes biologiske far ikke havde givet samtykke til adoption, selv om der forelå et underskrevet adoptionsdokument. I udsendelsen insinueredes tillige, at adoptionsbureauet havde overtrådt de gældende beløbsgrænser for betaling i forbindelse med adoptioner.

Danmarks Radio anførte, at det ikke var op til mediet at afgøre, om dokumenterne var juridisk holdbare. Adoptionsbureauet fik mulighed for at udtale sig og lovede at vende tilbage, men vendte aldrig tilbage med oplysninger, og Danmarks Radio fik efterfølgende afslag på aktindsigt. Mediet anførte videre, at nye oplysninger i sagen var blevet bragt.

Pressenævnet fandt, at adoptionsbureauet fik forelagt beskyldningerne og havde mulighed for at korrigere beskyldningerne, men afviste muligheden. Under disse omstændigheder fandt nævnet, at Danmarks Radio ikke havde tilsidesat god presseskik. Nævnet fandt imidlertid, at adoptionsbureauet som udgangspunkt var berettiget til at få bragt et genmæle over for beskyldningerne i udsendelsen, da rigtigheden af oplysningerne ikke var utvivlsom, men da Danmarks Radio havde berigtiget forholdene, fandt nævnet ikke grundlag for at pålægge mediet at bringe et genmæle.

### **Kendelse af 19. december 2007 (sag 2007-6-600)**

Dagbladet Holstebro-Struer bragte under overskriften ”Degraderet cheflæge beholder millionløn” en omtale af en omstrukturering på Hospitalsenhed Vest. Regionen klagede på egne vegne og i henhold til fuldmagt fra den omtalte cheflæge over tilsidesættelse af god presseskik og afslag på genmæle.

Regionen anførte, at der faktisk ikke var tale om en ”degradering” eller fratagelse af ledelse over for cheflægen. Ordet degradering var et stærkt negativt ord, som dækkede over straf som følge af dårlige præstationer. Der var tale om en planlagt rokade på ledelsesplan og ikke en degradering.

Dagbladet Holstebro-Struer anførte, at cheflægen ikke længere var hospitalsdirektør i Hospitalsenhed Vest. Han var blevet degraderet til en lavere stilling, men var stadig medlem af hospitalsledelsen.

Vedrørende afslaget på genmæle fandt Pressenævnet, at udsagnet ”degradering” var avisens vurdering, og klagerne var derfor ikke berettiget til at få bragt et genmæle.

## E. REGISTER

Registret indeholder emner omtalt i årsberetningerne 1992-2007.

Emne	År	Side
112-udsendelser	2001	s. 12
Adresseændring, klagefrist	2005	s. 19
Advarsler	2007	s. 20
Afdød, partsevne	2002	s. 5
Agent provocateur	1998	s. 8
Anmeldelse, ansvarshavende redaktør	1995	s. 9
	1996	s. 7
	1997	s. 14
Anmeldelse, hjemmeside	1997	s. 14
Anmeldelse, virkningstidspunkt	2006	s. 22
Anmeldelser, af film, bøger etc.	2001	s. 15
Annoncer, forelæggelse	1997	s. 9
Anonymisering, billedmateriale	2006	s. 21
Arkivmateriale	2004	s. 20
Artikelserie	2000	s. 11
Artikelserie, klagefrist	2005	s. 19
Berigtigelse	2000	s. 10
	2004	s. 22
Berigtigelse, definition	1998	s. 10
Berigtigelse, fast rubrik	1998	s. 5
Berigtigelse, indhold	2001	s. 13
Bevis, modstridende forklaringer	2003	s. 21
Billedbrug, identifikation	1996	s. 6
Billedmanipulation	2002	s. 8
Billedmateriale	2000	s. 11
Billedmateriale, anonymisering	1996	s. 7
	2006	s. 21
Billedmateriale, samtykke	1994	s. 5
Blogs	2004	s. 19
Bøde, dom	1998	s. 14
Båndede samtaler	1997	s. 10
	2004	s. 21
Båndede samtaler, telefoninterview	2006	s. 19
Båndede samtaler, telefonsamtale	2005	s. 21
Citat	2002	s. 11
	2003	s. 21
Citathistorier, forelæggelse	2007	s. 20
Citathistorier, Ritzaus Citattjeneste	2006	s. 20
Debatindlæg	2000	s. 12
	2004	s. 20
Debatindlæg, forelæggelse	1997	s. 9

Debatindlæg, Internettet	2006	s. 21
Debatindlæg, redigering	1993	s. 7
	1996	s. 6
Debatindlæg, sprogbrug	2001	s. 17
Dokumentarprogrammer	2001	s. 12
E-mail, klage	1999	s. 8
	2000	s. 8
	2002	s. 4
Egen drift	1995	s. 9
	1999	s. 7
Egen drift, forretningsorden	1994	s. 7
Egen drift, inhabilitet	1997	s. 6
Egen drift, konkrete sager	1997	s. 5
Elektroniske debatfora	2004	s. 19
Elektroniske medier, anmeldelse	1998	s. 13
Ensidighed	2003	s. 23
Erhvervsjournalistik	1995	s. 7
Etniske minoriteter, sigøjnere	1993	s. 6
Etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Fiktion, fiktiv sammenhæng	2001	s. 16
Forelæggelse	2002	s. 10
Forelæggelse, citathistorier	2007	s. 20
Forelæggelse, flere medier	1998	s. 9
Forelæggelse, forsøg	1997	s. 9
Forening, partsevne	2002	s. 5
Formkrav, e-mail	1999	s. 8
	2000	s. 8
	2002	s. 4
Foto	2000	s. 11
Fremmedsprog	2004	s. 19
Genmæle, definition	1998	s. 10
Genmæle, faktiske oplysninger	2000	s. 12
Genmæle, klagevejledning	1996	s. 7
Genmæle, offentliggørelse	1997	s. 6
	1998	s. 6
Genmæle, redaktionelle bemærkninger	1997	s. 7
Genmæle, straffesag	1997	s. 13
Genmæle, udformning	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1996	s. 5
Genmæle, vejledning	1999	s. 11
Gentagelse, krænkelser	1998	s. 13
God presseskik, massemediernes handlemåde	1993	s. 6
Grundloven § 63	1998	s. 7
Helligdage, klagefrist	2005	s. 19
Hjemmeside, anmeldelse	1997	s. 14
	1998	s. 13
Høring, krænkende oplysninger	1995	s. 5

Identitet, efterprøvelse	2003	s. 22
Injurier, kompetence	2006	s. 21
Internetmedier, anmeldelse	1997	s. 14
	1998	s. 13
Internettet, debatindlæg og ledere	2006	s. 21
Internettet, klagefrist	2007	s. 19
Internettet, offentliggørelse	2005	s. 23
Interview	1998	s. 9
	2003	s. 21
Interview, mindreårige	2004	s. 21
Interview, radio og tv	1996	s. 5
Journalisters adfærd	1997	s. 13
Journalistisk arbejdsmetode, massemediernes handlemåde	1993	s. 6
Kendelsesresumé, offentliggørelse	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
Kendelsesresumé, ordlyd	2006	s. 19
Kendelsesresumé, placering	1995	s. 5
Kendelsesresumé, udformning	1996	s. 5
Kildeangivelse	2002	s. 9
Kildekreditering	2001	s. 11
Klage, medie under konkurs	2002	s. 7
Klage, videregivelse	2006	s. 20
Klagefrist, adresseændring	2005	s. 19
Klagefrist, artikelserie	2005	s. 19
Klagefrist, helligdage	2005	s. 19
Klagefrist, Internettet	2007	s. 19
Klagefrist, manglende klagevejledning	2003	s. 20
Klagefrist, mediernes behandling	2003	s. 20
Klagefrist, noninformation	2005	s. 20
Klagevejledning	1999	s. 9
	2003	s. 20
Klagevejledning, genmæle	1996	s. 7
Kompetence, erhvervsjournalistik	1995	s. 7
Kompetence, god presseskik og genmæle	1992	s. 5
Kompetence, injurier	2006	s. 21
Kompetence, navneforbud	1997	s. 12
Kompetence, ophavsret	2001	s. 11
Kompetence, retsplejeloven	1993	s. 6
Kompetence, straffeloven	1993	s. 5
Kompetence, TV 3	1995	s. 7
Konkurs, mediet under konkurs	2002	s. 7
Krænkelser, gentagelse	1998	s. 13
Krænkelser, oplysning	2002	s. 10
Krænkelser, oplysning, høring	1995	s. 5
Lokalradio- og tv-virksomhed, ansvarshavende redaktør	1996	s. 7

Læserbreve	2000	s. 12
	2003	s. 21
	2004	s. 20
Læserbreve, forelæggelse	1997	s. 9
Læserbreve, redigering	1993	s. 7
	1996	s. 6
Læserbreve, sprogbrug	2001	s. 17
Manglende offentliggørelse, straffesag	1995	s. 6
	1996	s. 6
	1997	s. 13
	1998	s. 14
Medieansvarsloven § 5	1995	s. 9
	1996	s. 7
Medieansvarsloven § 5, redaktørskifte	1997	s. 14
Medieansvarsloven § 8	1998	s. 13
	2006	s. 22
Medieansvarsloven § 38	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1996	s. 5
Medieansvarsloven § 39	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 39, placering	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 39, redaktionelle bemærkninger	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 39, straffesag	1997	s. 13
Medieansvarsloven § 40	1996	s. 7
Medieansvarsloven § 43	1998	s. 8
	1999	s. 5
Medieansvarsloven § 44	1995	s. 9
	1997	s. 5
	1999	s. 7
	2002	s. 4
Medieansvarsloven § 44, inhabilitet	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 46	1995	s. 7
Medieansvarsloven § 49	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
	1998	s. 14
	1999	s. 10
	2000	s. 8
	2002	s. 5
	2006	s. 19
Medieansvarsloven § 49, bøde	1997	s. 6
Medieansvarsloven § 49, kommenterende tilføjelse	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 49, placering	1997	s. 7
Medieansvarsloven § 49, udformning	1996	s. 5
Medieansvarsloven § 53	1998	s. 7
Medieansvarsloven eller retsplejeloven	1993	s. 6
Mindreårige, interview	2004	s. 21
Mindreårige, samtykke	2000	s. 9

Modstridende forklaringer	2003	s. 21
Nationalitet, etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Navneforbud	1997	s. 12
Noninformation	1995	s. 6
Noninformation, klagefrist	2005	s. 20
Nyhedsbureau, offentliggørelse	2006	s. 20
Offentlige personer, forhåndstilkendegivelser	2001	s. 15
Offentlige personer, privatlivets fred	2002	s. 8
Offentliggørelse	1999	s. 10
	2002	s. 5
Offentliggørelse, bøde	1997	s. 6
Offentliggørelse, bandede samtaler	2004	s. 21
Offentliggørelse, elektronisk medie	1998	s. 8
Offentliggørelse, genmæle og kendelsesresumé	1997	s. 6
Offentliggørelse, Internettet	2005	s. 23
Offentliggørelse, kommenterende tilføjelse	1997	s. 7
Offentliggørelse, nyhedsbureau	2006	s. 20
Offentliggørelse, ordlyd	2006	s. 19
Offentliggørelse, placering	1997	s. 7
	1998	s. 6
Offentliggørelse, straffesag	1996	s. 6
Offentliggørelse, tidspunkt	1999	s. 9
	2000	s. 8
Ophavsret, kompetence	2001	s. 11
Oversættelse	2004	s. 19
Partsevne, afdød	2002	s. 5
Partsevne, arbejdsgivere	2007	s. 19
Partsevne, fagforening	1999	s. 5
Partsevne, Forbrugerombudsmanden	1998	s. 8
Partsevne, grupperinger	1994	s. 6
Partsevne, ophørt forening	2002	s. 5
Partsindlæg	2003	s. 23
Pressenævnet, artikler	2001	s. 5
Pressenævnet, retssag anlagt	1999	s. 14
	2000	s. 13
Pressenævnet, retssag (U.2003.71H)	2002	s. 4
Pressenævnet, retssag (Østre Landsrets dom)	2001	s. 17
Privatlivets fred	1994	s. 6
	1999	s. 5
	2001	s. 15
Privatlivets fred, offentlige personer	2002	s. 8
Privatlivets fred, private oplysninger	2003	s. 22
	2005	s. 22
Privatlivets fred, reality-tv	2002	s. 8
Radio- og tv-virksomhed, anmeldelse	1997	s. 14
Reality-tv, privatlivets fred	2002	s. 8
Redaktørskifte, anmeldelse	1995	s. 9
Redigering, debatindlæg	1993	s. 7

Redigeringsret	2000	s. 10
Redigeringsret, læserbreve	2000	s. 12
Redigeringsret, navn	1999	s. 8
Reklamer, forelæggelse	1997	s. 9
Religiøse tilhørsforhold	1993	s. 6
Retlig interesse, afdød	2002	s. 5
Retlig interesse, arbejdsgivere	2007	s. 19
Retlig interesse, fagforening	1999	s. 5
Retlig interesse, Forbrugerombudsmanden	1998	s. 8
Retlig interesse, grupperinger	1994	s. 6
Retlig interesse, ophørt forening	2002	s. 5
Retsplejeloven eller medieansvarsloven	1993	s. 6
Retsplejeloven, kompetence	1993	s. 6
Retsreportage	1999	s. 7
Retssag anlagt mod Pressenævnet	2001	s. 17
Rettelse, fast rubrik	1998	s. 5
Råbånd	2000	s. 10
Sagsbehandling	1995	s. 7
Satire	2001	s. 14
Scandinavian Star-sagen, sprogbrug	2000	s. 5
Skjult kamera	1997	s. 11
	1999	s. 12
	2000	s. 9
Skjult kamera, anonymisering	1998	s. 8
Skjult kamera, forelæggelse	2005	s. 21
Skjult kamera og mikrofon	1999	s. 12
	2000	s. 9
Skjult kamera og mikrofon, anonymisering	1997	s. 12
Skjult mikrofon	1997	s. 10
	2004	s. 21
Skjult mikrofon, retningslinjer	1997	s. 11
Skjult mikrofon, telefoninterview	2006	s. 19
Skjult mikrofon, telefonsamtale	2005	s. 21
”Somalier-sagen”, etniske tilhørsforhold	2002	s. 7
Sprogbrug, debatindlæg	2001	s. 17
Sprogbrug, Scandinavian Star-sagen	2000	s. 5
Straffedom, oplysning om tidligere	2003	s. 21
Straffeloven, kompetence	1993	s. 5
Straffesag, genmæle	1997	s. 13
Straffesag, manglende offentliggørelse	1995	s. 6
	1996	s. 6
	1998	s. 14
Straffesager, god presseskik	1999	s. 7
Telefonsamtaler, offentliggørelse	2005	s. 21
TV 3	1996	s. 7
TV 3, kompetence	1995	s. 7
Umyndig, interview	2004	s. 21
Umyndig, samtykke	2000	s. 9



# BILAG

## God presseskik

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik (medieansvarslovens § 34, stk. 1).

Pressenævnet afgør, om medierne har handlet i strid med god presseskik. Afgørelsen tager udgangspunkt i ”Vejledende regler for god presseskik”, som indgik i forslaget til medieansvarsloven fra 1991, men standarden ”god presseskik” følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk, og tager stilling til nye situationer, der opstår.

### ”Vejledende regler for god presseskik”

(Således som de blev formuleret af medieansvarsudvalget i betænkning nr. 1205/1990 og gengivet i bilag til lovforslaget af 1991 til medieansvarsloven).

### Grundlæggende synspunkter

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med massemediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse. Under varetagelse af disse opgaver bør massemediernes anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på massemediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om massemediernes frie og uafhængige stilling. Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presseetiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod hans samvittighed eller overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof (tekst og billeder), som offentliggøres i den trykte presse, radio og fjernsyn samt i de øvrige massemedier.

Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige massemedier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom.

Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

### Reglernes indhold

#### A. Korrekte meddelelser

1. Det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte.

2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

### **B. Adfærd i strid med god presseskik**

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.
2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrunder offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og gengivelse af billedmateriale skal der vises hensynsfuldhed og takt.
4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionel tekst. Tekst og billeder foranlediget af direkte eller indirekte merkantile interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Andres tillid må ikke misbruges. Der bør vises særligt hensyn over for personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser. Andres følelser, uvidenhed eller svigten de herredømme bør ikke misbruges.

### **C. Retsreportage**

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarets – synspunkter.  
En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Det bør undgås at nævne personers slægtsforhold, stilling, race, nationalitet, trosbekendelse eller organisationsforhold, medmindre dette direkte har med sagen at gøre.
5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.
6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.

7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke, hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget en ham tidligere overgået straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, han nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.

